

POMEMBNE IZPREMEMBE V ZVEZNEM RELIEFU

ZA VSE DELANEZMOŽNE BODO MORALE V BODOČE SKRBETI UPRAVE POSAMEZNIH DRŽAV

Zvezna vlada se bo omejila na dobavo dela nezaposlenim. — Roosevelt se bavi z uravnovešenjem proračuna. — Ameriška Delavska Federacija naznanja, da je v deželi nad enajst milijonov nezaposlenih. — Plačevanje podpore bo sčasoma popolnoma ponehalo.

WASHINGTON, D. C., 27. decembra. — Zvezna vlada je danes izjavila, da bodo morale v bodoče podpirati posamezne države vse "nezaposlene", ki so vsled bolezni ali starosti nesposobne za delo.

Istočasno je bilo objavljeno, da namerava predsednik Roosevelt sestaviti nekakšen "elastičen" proračun, čigar izdatek bi se dalo omejiti, kakor hitro bi se izboljšal gospodarski položaj v deželi.

Danes so se vršila važna posvetovanja, pri katerih je igralo glavno vlogo vprašanje zveznega in državnega reliefa.

Administrator zveznega reliefa Harry L. Hopkins je sporočil, da je bilo danih posameznim državam za mesec januar \$136,791,000, za mesec december pa \$151,000,000.

Po povratku iz Bele hiše je izjavil Hopkins, da bodo do 1. februarja črtani iz zveznega seznama vsi delanezmožni in njihove družine, ki dobivajo sedaj zvezno podporo. V tem se vidi nadaljno prizadevanje vlade, da odpravi direktno pomoč oziroma podporo ter da je njen namen preskrbeti ljudem delo.

Za delanezmožne bodo pač morale skrbeti posamezne države in sicer s svojimi lastnimi sredstvi.

Konference v Beli hiši sta se udeležila poleg Hopkinsa tudi tajnika Morgenthau in Ickes. Nocoj je obiskal predsednika kongresnik Byrns iz Tennessee, ki bo brez dvoma izvoljen za speakerja polsanske zbornice.

Predsednik Roosevelt je danes študiral zahteve, ki jih bo stavil zvezni relief zvezni blagajni. Od teh zahtev in od izdatkov PWA bo odvisna višina proračuna.

Hopkins je rekel pozneje časniškim poročevalcem, da so bile plače, ki so jih dobivali delavci pri zaslinih delih, višje nego je znašala podpora, nikakor pa niso bile tako visoke kot je poročal Narodni industrijalni konferenčni urad.

Urad je izračunal, da znaša razlika petdeset odstotkov, dočim znaša po Hopkinsovem zatrdilu le petnajst odstotkov.

WASHINGTON, D. C., 27. decembra. — Danes je izdala American Federation of Labor poročilo, v katerem pravi: — Industrija ni mogla preskrbeti dela nezaposlenim moškim in ženskam ter je vsled tega sedaj naloga vlade, da da vsem priliko za delo in zaslužek.

Nadalje je rečeno v poročilu, da je bilo meseca oktobra letošnjega leta v Združenih državah okoli 11,495,000 nezaposlenih, torej 420 tisoč več nego meseca oktobra in 400 tisoč več nego meseca novembra lanskega leta. Po poročilih, ki so dospela v glavni urad, se je nezaposlenost v novembru in decembru še povečala.

V številu 400,000 je največ fantov in deklet, ki so dovršili šole, pa ne morejo dobiti dela. Tisti, ki so tako srečni, da so dobili delo, so pa s tem izrinili starejše delavske moči.

Izza leta 1928 se je letos prvič povečalo število delavcev, ki so zaposleni v stavbinski industriji. To povečanje pa ni veliko, kajti znaša samo dva odstotka.

Udarec proti nemskim monarhistom

ABESINIJI PRETI VOJNA NEVARNOST

Obe stranki se medsebojno obdolžujeta vojnih dejanj. — Italija zavrača vse obdolžbe abesinske vlade.

Ženeva, Švica, 27. decembra. Poročilo, katero je prejel tajnik Lige narodov, označuje položaj na meji Etiopije (Abesinije) in italijanske kolonije kot skrajno resen. To poročilo dolži italijanske čete, da nameravajo prodirati proti Ado in Guerlogubi v Etiopiji.

Že prej je vlada v Addis Ababa obdolžila italijanske letalce, da so na Guerlogubi metali bombe; italijanska armada pa je bila obdolžena, da je zasedla Uarder.

Neko poročilo iz Rima na tajnika Lige narodov pa zavrača trditve abesinske vlade in dolži Abesinijo, da je njena armada vpadla v italijansko ozemlje, vsled česar italijanska komisija ne more nadaljevati svojega dela za uravnavo abesinsko-italijanske meje in bo nadaljevala svoje delo šele potem, ko dobi od Abesinije zadoščenje.

Italijanska vlada zatrjuje, da je bil v Addis Ababi let sedež italijanske garnizije in ravno tako tudi v Ualualu. Italija tudi odločno zavrača trditve, da bi bili italijanski letalci bombardirali Guerlogubi.

V Liginih krogih se boje, da se bo spor še bolj poostрил zaradi odkritja petrolejskih zalog v tamošnjem ozemlju. Zaradi petroleja je prišlo med Bolivijo in Paragvajem do vojne, katere ne more ustaviti nobena diplomacija.

Italijansko časopisje tudi trdi, da ima abesinska armada mnogo japonskih častnikov, ki vezbajo vojake.

200 SMRTNIH NESREČ ZA BOŽIČ

V Združenih državah je Božič zahteval nad 200 človeških žrtev. 88 ljudi je izgubilo življenje pri avtomobilskih nesrečah; 25 jih je bilo ubitih; 24 jih je izvršilo samomor; zgorelo jih je 22; 12 jih je utonilo; 7 se jih je ubilo z aeroplani; 9 se jih je ponesrečilo na lovu in 26 jih je bilo ubitih pri raznih drugih nevarnostih.

Največje število smrti ima California in sicer 25; Texas 24, Missouri 21, deset držav pa po 10 ali več.

Sveče na božičnih drevescih ali pa kratek stik je povzročil mnogo nesreč. Trije otroci z materjo so zgoreli, ko se je vnelo božično drevesce, v Japlin, Mo. Trije drugi otroci z materjo so na isti način zgoreli v Sedalia, Mo.

Tudi v avtomobilskih nesrečah stoji California na prvem mestu; imela jih je namreč 17, Texas pa 15.

V GLASGOWU SO SE UPRLI KAZNENCI

Uprli so se vsi kaznjenci ko jim je bil običajni izprehod odpovedan. — Mnogo jih je bilo ranjenih.

Glasgow, Anglija, 27. dec. — V Barlinnie kaznilnici so podvojili straže, da preprečijo nov upor kaznencev. Kaznilniški pazniki iz drugih škotskih kaznilnic so bili poslani v Glasgow, da vzdržujejo red med 800 kaznjenci v Barlinnie kaznilnici.

Ko so se na božični dan uprli kaznenci, je prišlo do vročega boja, v katerem je bilo ranjenih več kaznencev in nekaj paznikov. Vsi kaznenci so se uprli, ko so izvedeli, da je bil vsakdanji izprehod odpovedan. Kaznenci so se takoj vrgli na paznike, ki so se morali posluževati svojih palic, da so kaznence zopet pokorili.

Do nemirov je prišlo že v soboto, ker je bilo ujetnikom v preiskovalnem zaporu dovoljeno kaditi, medtem ko ostali jetniki nimajo te pravice. Kaznenci so odnesli tobak, ki je bil shranjen za jetnike v preiskovalnem zaporu ter so kadili korakali po dvorišču. Paznikom se je slednjič posrečilo jetnike spraviti v njihove celice. Zatem pa je prišla vest o prepovedanem izhodu, nakar je takoj prišlo do splošnega upora.

KITAJSKA JE NAPREDOVALA

Šanghaj, Kitajska, 26. dec. — V tem letnem času, ko je vsem narodom prva misel mir in dobra volja, je rekel general Čang Kaj-šek, "je naravno, da vprašate sami sebe, kako bi še dalje obdržali ta ideal in še posebno z ozirom na dejstvo, da še vedno obstoji bojazen za zmešnjavo in druge nesreče.

Kakor druge dežele, tako je tudi Kitajska leta 1934 mnogo trpela pod gospodarsko krizo, toda goji upanje, da bo skupno delovanje, ki se je porodilo iz splošnega nastroja in katerega podpira modro in resnično državništvo, prineslo izboljšanje, potem katerega bodo narodi vstali zmagoviti in rešeni vseh nevarnosti ter se bodo veselili miru in napredka.

Kitajska je leta 1934 vidno napredovala proti miru v svojih mejah s tem, da so bili iztrebljeni oni elementi, ki so dolgo časa bili sovražni edinstvi, in komunistične tolpe so bile uspešno iztrebljene.

V širšem smislu se je razvila narodna zavest in državni uradniki so se zavzeli za dobrobit naroda

VELIKA STAVKA NA GRŠKEM

Policija je zavzela utrjeno tovarno. — Stavkarji so proglasili sovjet. — Vsled lakote so oslabili.

Solun, Grška, 27. decembra. Policija je s silo zlomila stavko 370 tobačnih delavcev, ki so bili po lastni volji zaprti v tovarni dva tedna. Policija je morala razbiti stene in uničiti tobačne hale, katere so stavkarjem služile za barikade, predno je bilo mogoče delavce, ki so zelo oslabili vsled lakote vreči iz tovarne.

Stavkarski odbor po najbrže izgnan na nek otok v koncentracijski tabor. Voditelji stavke so baje komunisti.

Kot pravi neko poročilo, so se oblasti prepričale, da so stavkarji delali pod komunistično organizacijo in da so proglasili sovjet. Delavci so rekli, da so jih komunisti terorizirali ter jih prisilili, da so se v tovarni zabarikadirali.

Na božični dan je postal položaj skrajno napet. Generalni guverner Perieles Rhallis lastnikom tovarne ni hotel dovoliti, da bi se pogajali z delavci, dokler ne gredo iz tovarne.

Gouverner Rhallis je tudi hotel s stradanjem prisiliti delavce, da se podajo, toda na pritisk ministrskega predsednika Tsaldarisa je dovolil soročnikom, da so smeli prinašati stavkarjem hrano, toda samo kruh in vodo. Proti tej odredbi so stavkarji pričeli gladovno stavko ter so vsak dan poročali o neprestanem pojemanju moči. S tem so posnemali stavko rudarjev v Peczu na Madžarskem.

Gouverner Rhallis pravi, da so komunisti držali delavce proti njihovi volji v tovarni. Stavke so bile tudi razglašene v Cavalli, Xanthi, Drami in Solunu.

NOVE TRGOVSKE POGODBE

Washington, D. C., 27. dec. — Državni tajnik Cordell Hull je naznanil, da bodo v kratkem sklenjene tri trgovske pogodbe, za katere so sedaj pogajanja v teku. Pogodbe bodo najbrže sklenjene z Brazilijo, Kolumbijo in Haitijem.

MEJA POSAARJA ZAPRTA

Saarbruecken, 27. decembra. Ker hoče Liga narodov preprečiti, da bi prišli b Saar kakšni agitatorji, je v sredo opolnoči zaprla vso mejo Posaarja. Ligin komisija je odločila, da ostane meja zaprta do 26. januarja. Čez mejo smejo priti samo ljudje, ki dokažejo, da imajo v kraju nujno opravilo.

Naročite se na GLAS NARODA največji slovenski dnevnik v Združenih državah

V STANOVANJU PRINCESE JE BILO ARETIRANIH 23 OSEB

BERLIN, Nemčija, 27. decembra. — Po mnenju nekaterih krogov se bo v bližnji bodočnosti pričelo v Nemčiji novo "čiščenje", ki pa bo obrnjeno proti monarhistom. Povod za to domnevanje so dale policijske preiskave zasebnih hiš in javnih prostorov, kjer so se shajale seksualno abnormalne osebe.

VROČA BORBA V GRAN CHACO

Paragvajci so obnovili boje na več frontah. — Bolivijci so baje Paragvajce povsod odbili.

La Paz, Bolivija, 27. dec. — V Gran Chaco so obhajali Božič v krvi, ker letos za praznike ni bilo sklenjeno premirje. Po svedenju polnočni maši, pri kateri je bilo obhajanih več tisoč bilivijskih vojakov, so Paragvajci napadli na več frontah. Hudi boji so se vršili več ur.

Toda Bolivijci so odbili vse napade ter so sovražniku prizadeli občutne izgube. Neko uradno bolivijsko poročilo naznanja, da je četrti bolivijski zračni skadron uspešno bombardiral Naucanupiri in je zažgal skladišče municije in gasolina. Bolivijsko poročilo pravi, da je Naucanupiri zbirališče severne paragvajske armade ob cesti, ki veže Santa Fe s Trinidadom 27. novembra.

Odbiti so bili tudi paragvajski napadi na Capirendo. Pri Carandaiti so Bolivijci razgnali skupino sovražnika ter so uničili devet tovornih avtomobilov ter pobili šoferje in spremljajoče vojake. Neko drugo poročilo pravi, da so Paragvajci zajeli več bolivijskih tovornih avtomobilov, toda Bolivijci so s protinapadom pobili vse Paragvajce in zopet zavzeli avtomobile.

JAPONSKA ODPOVED V SOBOTO

Washington, D. C., 27. dec. — Japonska odpooved washingtonske mornariške pogodbe bo vročena državnemu departmentu v soboto po japonskem poslaniku Hiroši Saitom. S tem naznanilom po pogodba končana 31. decembra 1936, kakor to določa londonska mornariška pogodba.

Istega dneva bodo tudi japonski poslaniki japonsko odpooved naznanili vladam, ki so podpisale washingtonsko pogodbo in to so Anglija, Francija in Italija.

Poslanik Saito bo zadrževal obvestilo do sobote, da bo popolnoma gotovo, da so sedanja mornariška posvetovanja v Londonu končana. V soboto bo namreč ameriški posebni po-

Kot poroča Associated Press, je bilo v hiši neke dame iz visoke plemenitaške rodovine 23 moških, ki so bili pri njej v gostih, aretiranih pod obdolžbo, da so nameravali vreči Hitlerjevo vlado. Ta "zarota" pa je prišla Hitlerjevi vladi ravno prav, ker ima saj navidezni vzrok, da trdo stopi monarhistom na prste.

Princesa, pri kateri so bili moški aretirani, sicer ne pripada nobeni bivši vladarski hiši, toda je iz stare nemške plemenitaške rodovine. Med aretiranimi je več narodnih socialistov, kakor tudi en časnikar in nek izvedenec v letalstvu.

Javna tajnost je tudi, da se propagandno ministrstvo pripravlja na boj proti monarhistom.

Pri mnogih javnih shodih v nedeljo pred Božičem so govorniki namigavali, da so sedanje stiske v Nemčiji krivi monarhisti in zlasti bivši nemški knezi in vladarji.

Obenem pa so vsi nazijski listi naenkrat, kot bi dobili povelje od zgoraj, ostro napadali dobrodelni bazar, katerega je vodila "cesarica" Hermina. Vsi listi so bili edini v tem, da bazar, katerega je Hermina priredila vsako leto o Božiču, ni bil potreben in da je izzivalen.

V zvezi s pogonom na seksualno abnormalne osebe se je izvedelo iz zanesljivih krogov, da znaša število takih oseb samo v Berlinu do 2000, v Hamburgu 11,000 in v Monakovem 3000.

MUSSOLINI NE ODOBROJE STALINA

Milan, Italija, 26. decembra. Glasilo ministrskega predsednika Benita Mussolinija "Popolo d'Italia" obseja način, kako Josip Stalin zatira opozicijo v Rusiji. List se zgraža nad zadnjimi usmrčitvami ter pravi, da sovjeti s tem kažejo zverinski barbarizem. Ta članek je najbrže napisal Mussolini sam.

slanik Norman H. Davis odpohtoval v Ameriko.

Ako se bodo ta posvetovanja spomladi zopet obnovila, je odvisno od tega, ako se bo pokazala kaka možnost, da bi prihodnja mornariška konferenca imela kak uspeh. Dokler ni nikakega izgleda, da bi prihodnja mornariška konferenca imela kak uspeh, ne bo sklicana in pričela se bo tekma v oboroževanju na morju.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Baker, President

L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
118 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

On celo leto velja za Ameriko in
Kanado \$6.00
Za pol leta \$3.00
Za četrt leta \$1.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedeljo in praznikov.

Doplat brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovno pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejane bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

KAJ NAM PRIHODNJE LETO OBETA

Kakšno bo prihodnje leto? Ali bo prineslo svetu prosperiteto ali še večjo stisko in pomanjkanje, mir ali vojno, nova ravnotežja sil ali nevarne prevrate, obnovo trgovine ali še večji zastoj?

Evropski narodi si prizadevajo izdelati nov mirovni načrt, ki bi temeljil na nenapadnih pogodbah. Če jim bo uspelo, bo mir najmanj za dobo desetih let zajamčen, ako ne, bo narodom slaba predla.

V Aziji je osemsto milijonov rmenov in rjavo-kožcev na razpoljo. Prihodnje leto bo povedalo, katero pot bodo ubrali.

Dne 13. januarja se bo vršilo v Posaarju ljudsko glasovanje. Od izida tega glasovanja je odvisen evropski mir. Izstop Japonske iz Lige narodov bo postal veljaven prihodnje leto. Istotako tudi izstop Nemčije.

Japonski mandat nad pacifičnimi otoki, ki so svoj čas pripadali Nemčiji, prav lahko povzroči krizo.

Prihodnje leto bo temeljito izpremenjena ameriška tujezemska politika. Morda bo uveljavljena nova doktrina nevtralnosti, svobode morja in sodelovanja z Ligo narodov.

Ameriški kongres se bo bavil z načrti glede nikaragškega kanala, ki naj bi vezal Atlantik in Pacifik.

Rusija se bo najbrž sporazumela z Združenimi državami glede dolga, ki ga jim dolguje, nakar bo prodanega za sto ali več milijonov dolarjev ameriškega blaga Sovjetski uniji.

Evropske države, ki imajo še zlato valuto, se ji bodo morale odpovedati, kajti gospodarske razmere v Italiji, Belgiji in Franciji so se znatno poslabšale.

Odnosaji med Francijo in Nemčijo ter med Nemčijo, Francijo in Italijo so na tehtnici. Leto 1935 bo odločilo, na katero stran se bo tehnica naglala.

Usoda Avstrije visi na niti. Nemčija hoče, da bi se ji Avstrija pridružila. Francija, Italija in druge so proti temu. Na Dunaju zamore vsak hip izbruhniti nova vstaja.

Zadeva med Madžarsko in Jugoslavijo je le deloma poravnana. Beograd in Rim se gledata s srepim očesom. Beograd dobiva podporo iz Pariza, Budimpešta pa iz Rima.

Če se bosta Francija in Italija sporazumeli, se leta 1935 utegnejo uresničiti sanje umorjenega Barthoua o novem evropskem miru, zgrajenem na Vzhodnem Locarnu, locarnski pogodbi iz leta 1925 in sporazumu glede Polonavja.

Če se pridruži Nemčija temu načrtu, bo toliko bolje. Če se ne bo pridružila, bo obkrožena od narodov, ki bodo ta načrt odobrili in sprejeli. Toda najprej se morata Italija in Francija sporazumeti.

Nič čudnega ne bo, če se bo Hasburžan vrnil na avstrijski prestol.

V Španiji bodo prišli na krmilo fašisti ali bo pa dobila kralja nazaj.

Cuba je na pragu nove revolucije. Spor med cerkvijo in državo utegne delati Mehiki velike preglavice.

Vojna v Chaco bo najbrž končana. Republiki Bolivija in Paragvaj sta skoro popolnoma izčrpani.

Napetost med kitajskimi komunisti in fašisti je prišla do viška. Japonska gleda in čaka ugodne prilike.

To so nekatere karte, s katerimi bodo diplomatje igrali. Kako se bo igra končala, bo pokazalo prihodnje leto.

Dopisi.

Bingham, Utah.

Priloženo vam pošiljam \$6 za list, katerega ste mi pošiljali redno, čeprav vam že precej časa dolgujem. Lepo se vam zahvalim za redno pošiljanje. Nisem mislila, da bom tako dolgo zaostala, ali dnevi hitro gredo, denarja je vsak dan manj, snega dosti, dela malo, tako da človek ne ve, kam bi se obrnil.

Se enkrat lepa vam hvala za list, ker brez njega ne bi mogla biti. Upam, da bo l. 1935 boljše za nas vse.

S pozdravom!

Mrs. A. Kopešec.

Portland, Ore.

Genjeni urednik: Mislim, da boste tako dober, da ta moj dopis ne bo romal v koš, ker se tako reko kdaj oglasim.

Ker je letos jubilejno leto dveh slovenskih največjih organizacij, in ene hrvatske, sem se namenil, da tudi jaz nekoliko opišem, kako imenitno smo tudi tukaj v Portland proslavili dve prireditvi.

Čital sem v "P.", da bo društvo št. 470 S. N. P. J. proslavilo 30-letnico obstanka S. N. P. J. 17. novembra. V "P." je bilo tudi omenjeno, da bodo zgoraj omenjena društva imela bogat program in govornike iz glavnega urada, zato sem se odločil, da se proslave gotovo udeležim, da bom vsaj enkrat slišal kakega govornika v slovenskem jeziku.

Ali joji, da vidite moj obraz. Ko sem stopil v dvorano, sem se najprvo ozrl na oder. Tam sem opazil muzikante, po dvorani pa so plesali mladi in stari, nikjer pa nisem opazil nobenega znaka, da se vrši kakšna proslava S. N. P. J. Niti najmanjšega znaka ni bilo v dvorani, da bi človek mogel soditi, kdo in katero društvo je priredilo ples.

V bližini stoječega rojaka vprašam, kje so govorniki, oz. govornik iz gl. urada, pa se mi po strani nasmeje in pravi: — Doma v Chicagi.

— A tako, — si mislim, — Jože, enkrat so te pošteno potegnili.

Dobro, si mislim, ker sem tukaj zastoj čakal govornikov in programa, bom pa drugi dan 18. novembra imel več užitka na proslavi 40-letnice H. B. Z., katero je priredilo društvo št. 130 H. B. Z.

Znano mi je bilo, da so bila na gori omenjeno proslavo povabljeni tudi vsa tujakinja slovenska društva in sicer, da se udeležijo korporativno proslave najprej v cerkvi, popoldne pa v dvorani. Cerkvene proslave se je udeležilo društvo, ki pripada h K. S. K. J., društvi S. N. P. J. se cerkvenih ceremonij nista udeležila. Popoldanske proslave v dvorani,

KNJIGE
VODNIKOVE
DRUŽBE

za leto 1935

so dospele. — Onim, ki so jih naročili so bile poslone po pošti. — "Glas Naroda" jih ima v zalogi ter prodaja v knjige za \$1.50

KNJIGE SO SLEDEČE:

1. Pratika
2. Skozi Sibirijo (Martin Muc)
3. Dejanje (Vladimir Levstik)
4. Solnčne pege (Vinko Bitenc)

KNJIGARNA GLAS NARODA
216 West 18th Street
New York City

ki se je pričela ob tretji uri, se je korporativno udeležilo samo društvo št. 470 S. N. P. J. Ostalo občinstvo oziroma društveniki pa so prišli v dvorano brez vsakih regalij. Člani dr. št. 470 S. N. P. J. so imeli vsi regalije na prsih pripete, od društva št. 130 H. B. Z. so imeli regalije samo društveni uradniki, in imeli so tudi trakove, vsled česar je izgledalo nekam smešno, ker so člani dr. št. 470 S. N. P. J. prišli v dvorano z regalijami.

Kakor omenjeno, se je proslava pričela ob 3. uri popoldne.

Predsednik društva št. 130 H. B. Z. je otvoril program s kratkim nagovorom, potem so otroci zapeli ameriško himno, nato pa je imel predsednik društva dolg govor. Hvalil je na dolgo in široko bračo hrvatsko, ali v celem govoru ni niti enkrat omenil Slovencev. Čudno se mi vidi, kako da Slovenci, ki pripadajo h H. B. Z., niso bili toliko vredni, da bi jih kateri izmed govornikov saj enkrat omenil. Tudi ostala društva, ki so prisostvovala programu, so imela svoje govornike, ki so bili zaporedno pozvani na oder. Vsak je čestital k 40-letnici organizacije.

Tudi društvo št. 470 S. N. P. J. je imelo odbranega govornika, ali na veliko žalost članstva, je stoloravnatelj njih govornika prezl ter ga ni poklical na oder.

Po proslavi so se člani gori omenjenega društva jezili, ker se njih govornika ni vpoštevalo, jaz pa pravim: prav jim je, to pa zato, ker za hrvatsko organizacijo in nje proslavo so vse storili, da bi se bolj impozantno pokazali, njih lastna organizacija pa ni toliko vredna, da bi bil predsednik šel na oder ter spregovoril par besedi v počast 30-letnice S. N. P. J.

Naročnik.

Naši v Ameriki

ROJAKE PROSIMO, NAJ NAM
NAKRATKO N A DOPISNICI
SPOROČE SLOVENSKE NOVICE
IZ NASELBINE.

— V soboto zvečer malo po 8. uri je preminula v Clevelandu Marija Petek, roj. Jernejčič, prvo poročena Skebe. Preminula je po daljši mučni bolezni na svojem domu v starosti 42 let. Rajna je doma iz Zagradca-Fuzine, iz hiše, katero so zvali "Glinihova", ter zapuša v stari domovini več sorodnikov. V Ameriko je dospela pred 32 leti.

— Anton Benčan, star 27 let in rojen v Pennsylvaniji, je v soboto zjutraj naglo umrl na svojem domu na severni strani Chicaga. Zadel ga je srčna kap. Benčan je prejšnji večer še vodil godbene vaje svojega orkestra.

— V Frontenac, Kans. je umrl Louis Slak, star 30 let, za kronično srčno hibo. Rojen je bil v Leobnu na Stajerskem in v Ameriko je prišel, ko je bil star dve leti. Zapuša mater, dve sestri in brata v Grahamu, Texas.

NEOBIČAJNA PRAVDA

Nekega gospoda Vladimira de Fligneja v Parizu so v zadnjem času mučile bolhe in ko je začel iskati, od kod neprijetne živali izvirajo, je prišel do prepričanja, da jih redi na svoji koži opici podobna žival, ki jo je imela neka gospodična de Saint Paul v svojem stanovanju nad njegovim. Ta žival je stalno sedela na oknu nad glavo gospoda de Fligneja.

Ker je de Saint Paulova na njegovo intervencijo z ogorčenjem trdila, da njena živalca nima bolh, ko je de Fligne tožil "zavoljo motenja v uživanju njemu pripadajočega stanovanja" in je zahteval še 1500 frankov odškodnine.

Te dni se je vršila razprava. De Fligne je sodnikom natančno razložil svoje boli. Toda imel je smolo, da si je toženka priskrbelo spretnega odvetnika, ki je znal ljudi s smehom pridobiti za svojo stran. Pred vsem, je izvajal, pri toženkinu opici, ne gre za opico, kakor trdi tožitelj, temveč za polopico oziroma lemura z otoka Madagaskarja. Če bi mogel nasprotnik dokazati, da imajo bolhe v svojih kožuhih, to še davno ne bi pomenilo, da velja njegova trditev tudi za lemure. Nadalje bi moral tožitelj sploh dokazati, da so bolhe v stanovanju nad njim. V tem pogledu je odvetnik predložil lahko potrdilo nekega živino-

zdravnika, ki je v tem stanovanju dva dni eksperimentalno z muholovkami, pa ni nanje ujel niti ene bolhe. V ostalem pa obiskujejo živalske bolhe človeka zelo poredkoma in je kaj lahko razločiti obeh vrst. Končno tudi če bi na lemuru ugotovili te neprijetne živalice, bi morali še dokazati, da spadajo v isto vrsto kakor tiste, ki so mučile tožitelja. V to svrhu bi si ogledali lahko zbirko kakšnih 40 vrst bolh, ki jo ima naravoslovni muzej v Parizu in nato bi lahko izvršili preiskavo po vseh pravih živalcih.

Skratka, občinstvo se je pri teh izvajanjih božansko zabavalo, nesrečni de Figne pa se je možnosti, da bi moral plačati se znanstveno raziskavo, tako ustrašil, da je tožbo umaknil. Poleg tega, da so ga bolhe grizle in da so se mu ljudje smejali, je moral plačati še stroške za to nenavadno obravnavo. S tem denarjem pa bi lahko že davno pregnal vse bolhe ne samo iz svojega stanovanja, temveč iz vseh stanovanj svoje ulice.

ROPARSKI POBOJI
NA FILIPINIH

Manila, Filipini, 26. dec. — 21 Filipincev je bilo pobitih, ko so gorska plemena napadla otok Mindanao.

16 ubitih je bilo med gorskimi plemeni, ko so s sulicami napadli orožniško postajo v provinci Agusan.

Med vaščani jih je bilo ubitih pet, ko so vpadniki pridrili v vas, predno so napadli orožniško postajo. Orožniki, ki so oboroženi z ameriškimi puškami, niso imeli nikakih izgub, ko so odbili napad.

NAZNANILO.

Pod pokroviteljstvom Ruske vojaške organizacije se vrši v nedeljo 30. decembra ob 6. uri zvečer v cerkvi Krista Spasiatelja, 51 East 121 St., New York City, requiem za pokojnim kraljem Aleksandrom. Pel bo cerkveni zbor donskih kozakov pod vodstvom svetovnoznanege pevovodje generala Evgenija Senjanoviča. Vabljeni so vsi Jugoslavlani.

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO			V ITALIJO		
Za	\$ 2.90	Din. 100	Za	\$ 9.35	Lir 100
\$ 5.35	Din. 200		\$12.25	Lir 200	
\$ 7.50	Din. 300		\$44.60	Lir 500	
\$12.—	Din. 500		\$88.20	Lir 1000	
\$24.—	Din. 1000		\$176.—	Lir 2000	
\$47.50	Din. 2000		\$263.—	Lir 3000	

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodi v dinarjih ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo	\$ 5.—	morate poslati	\$ 5.75
\$10.—	"	"	\$10.50
\$15.—	"	"	\$15.—
\$20.—	"	"	\$21.—
\$25.—	"	"	\$31.25
\$30.—	"	"	\$41.50

Prejemnik dobil v starem kraju izplačilo v dolarjih. Največ nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbino \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Peter Zgaga

PRIJATELJ JAKAC.

Slovenskim umetnikom ni bilo nikdar z rožicami postlano. Nešteto velikih talentov je umrlo v revščini, med temi tudi Ivan Grohar, iz Sece nad Skofjo loko, ki je bil menda največji med vsemi. Videl sem ga, ko je sestradan in jetičen ležal v ljubljanski bolnišnici. Sleherni je vedel, da so mu ure štete. On je pa še vedno upal. Pod zgajem je namreč imel nakaznico za pet tisoč kron. Predno so ga odvedli v bolnišnico in ko je imel zelodec ves skrčen, mu je nakazala deželna vlada to podporo. In vozniki red je imel pod zgajem ter na njem označene kraje, ki jih bo obiskal: Benetke, Milan, Firence, Pariz... Pa so ga par dni nato odnesli k sv. Križu.

Grohar je bil le eden izmed mnogih, ki ga je zadela ta žalostna usoda. Izmed mlajših slovenskih umetnikov mi je najbolj simpatičen Božidar Jakac, najbrž zato, ker je slikar po božji volji in ker si je znal življenje drugače urediti kot ga je živela njegova starejša stanovska generacija.

Tudi on je bil revež v denarnem pogledu, pa je njegova telesna vztrajnost in duhovna veličina premagala vse ovire.

Kot mlad fant je šel v Pariz ter se preživljal z zamisliki svoje globoke duše in svojih spretnih rok. Navezan je bil sam nase. S skromnim zaslužkom, ki ga je sempatam ujel, je preživljal očeta-invalida, bolešno sestro ter postarno mater, kateri je izkazal največje spoštovanje s sliko, ki razodeva v najpopolnejši meri materinsko skrb in ljubezen. Po sodbi slavnih angleških, francoskih in ameriških kritikov Jakčeva "Mati" prav nič ne zaostaja za slavno Whistlerjevo, ki jo je dala letos ameriška vlada vpodobiti na poštne znamke v proslavo Materinega dne.

Izmed vseh slovenskih umetnikov je videl Jakac največ sveta. Večini sta bila Monakovo in Pariz najdaljša dalja, dočim je Jakac prepotoval razen svoje ožje domovine severno Afriko, nato je bil pa dve leti v Ameriki. Prepotoval jo je od Vzhoda do Zapada, ter napravil svoje najlepše stvari v Yellowstone parku. Vsega skupaj je naslikal v Ameriki nad šeststo slik. Po dveh letih se je vrnil v domovino in se ob povratku tudi v New Yorku ustavil. Tedaj sva se seznanila in postala prijatelja. Ob slovesu mi je zaupal: — Dve leti sem bil tukaj. Neizmerno dosti sem videl in doživel. Petdeset dolarjev dolga sem napravil, toda moje izkušnje so vredne tisočake.

Potem nisem precej časa slišal o njem. Naenkrat zveč, da je v kraljevem poletnem dvorcu na Bledu, kjer slika kraljico in kraljeviča Petra — sedanjega kralja. Portrete je tako dobro napravil, da je mahoma zaslovel po vsej domovini.

Mi v Ameriki ne smatramo za kdove kakšno čast, če pride človek na dvor. V Jugoslaviji so pa pač takšne razmere, da tam to dosti pomeni.

— Jakac je dosegel svoje — boste rekli — in je pozabil na nas.

Pa ni. Baš danes sem dobil od njega poročilo, v katerem mi naroča, naj iskreno pozdravim vse ameriške Slovence, posebno tiste, s katerimi se je posebno seznanil. Pravi, da nikdar ne bo pozabil dni in ur, ki jih je preživel v njihovi družbi in da mu bo spomin nanje vedno najdražji.

Njegovo željo z veseljem izpolnjujem.

Veselega doljenškega fanta Jakca, umetnika po božji volji, bo imela ameriška Slovenija še dolgo v svetlem spominu.

VABILO na
SILVESTROV VEČER

KATEREGA PRIREDI

DRUŠTVO "SLOVENEČ"

Z RAZLIČNIMI VSPOREDI KAKOR STARO IN NOVO LETO, ŠALJIVA POŠTA, CVETLIČNI PLES, RAZLIČNE ZABAVE, FINA GODBA ZA MLADJE IN STARE —

V ROYAL TAVERN, IRVING AVE., corner DEKALB AVE. B'KLYN

Začetek ob 8. uri. Za obilno udeležbo se priporoča. — Odbor Slovencev.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 West 18th Street
New York, N. Y.

Lov na medvede v Oregonu

Spisal A. B. Nyssa, Oregon.

Lovska strast je nepremagljiva, tako vsaj pravijo lovci. Tako sem tudi jaz komaj čakal, da izvršim naročeno mi delo ter da ob tej priliki nekoliko obiščem oregonske komsatince.

Med mojimi sodelavci iščem enega, ki naj bi bil strasten lovec ter tudi poznavalec oregonskih gora. Tako sem si napravil načrt.

Tovariš "Shorty" je bil najbolje kvalificiran v tej stroki, zato ga tudi določim za solovca. Shorty sicer ni bil Slovenec, toda mi je jako ugajal, ker je bil zelo navdušen lovec. Poleg tega je imel vso lovsko pripravo, to je "kempo", tent, gasolinsko kuhalo, ter veliko kuhinjske posode. V splošnem je bil z vsem preskrbljen kar se tiče "kvartirja" daleč v gorah. Postave je nizke, toda precej obširne; to mi je ugajalo za slučaj, da zalezeva v kako goro grmovje, tako bi za njim imel dokaj odprto pot, in bi me veje ne drgnile po nosu.

Bil je tudi nekdanj kuhar, kar je velike važnosti, ker jaz nisem prijatelj kuhinje. (Peter, posebno ne doma). Značaja je mirnega, ko je veliko orožja pri rokah.

Dan pred odhodom na lov sem dobro preizkušal novo karabinko. Nese zelo dobro, posebno močna je, nekoliko muhlava, da vedno ne uboga, kar se tiče akuracije.

Jaz sem vzel seboj osem kovcev (blanket) in zimnico. Opašem lovski nož, naložim nekoliko užgalie v puškino kopito ter vzamem tudi navadno puško, da si lahko natolčeva male divjačine ali ptičev za potrebno prehrano. Nato pa odrineva proti osem milj oddaljenemu Shortyjevu domu, kjer je imela slednjega so-proga že vse pripravljeno. Še nekaj belih rjuh in brisač, nato pa poleg tente vse naloživa na Shortyjevo avto in odrineva proti goram.

Ko nekoliko časa voziva, se spomni, da sva pozabila sekuro, ter da brez nje si niti tente ne moreva postaviti. To ravno ni bilo nadležno, ker sva itak morala skozi "vas" Nyssa. Shorty me še opomni, da bi bilo jako umestno, da si kupim

lovsko rdečo kapo, da me tako ne zamenja za jelena.

Vprašam tudi Shortyja, če naj zanj eno kupim, toda mi odgovori, da ne, ker jo ima seboj. Na prigovarjanje, naj mi jo pokaže ali jo pokrije, mi je rekel, da jo prej ne pokrije nego v gozdu.

Ko si nabaviva sekuro, še nekoliko municije ter nekoliko okreplne zaloge, zopet odrineva naprej.

Ceste so sicer v Oregonu bolj redke, toda jako dobre. Tako voziva po glavni cesti kakih sedemdeset milj, nakar so se pa pričeli hribi.

Tukaj sem prvič po nekaj letih opazil smreke ter borove. Zrak je postal nekoliko hladnejši, toda bil je jako čist.

Znamenje ob cesti je velevalo, naj si uredimo ure na mountain time. Še nekaj milj naprej v hribovje, pa se nama je odprl pogled v prostrane gore, gosto obraščane z neprodinim gozdom. Vrhovi si bili že v odeji zgodnjega snega. Tako prideva do zadnje občestne gasolinske in okreplne postaje, predno zavije najina pot v gore.

Shortyju je bilo to že znano od prejšnjih lovov; meni pa seveda vse tuje. Ko dobi moj tovariš nekaj informacij, oziroma dovoljenje za kuriti ogenj v gozdovih, zopet odrineva naprej. Toda sedaj z glavne ceste na gozdno, sicer pa jako dobro pot. Po nekaj minutah sva vozila že po neuprednem gozdu. Bilo je že tudi mrachno.

Shorty mi veli, naj pripravim svojo karabinko, češ, da da nama kak srnjak priteče na pot, ter bi nama njegova jetra napravile dobro večerjo. Jaz sem mu sicer ugovarjal, češ, da nisem prišel na jelena, temveč na medvedji lov. Vendar sem pa ustregel njegovi želji.

Kmalu nato zavije Shorty močno na levo in ustavi.

— Tukaj bo najin dom za nekaj dni, — mi pravi.

Takoj izstopiva ter močno pretegnava otrple ude. Jaz seveda s karabinko v roki. Previdnosti je treba. Kaj, če se nama približa kaka lačna merčina? V temi, bi bilo jako nevarno iskati puško. To priliko bi kosmatinec gotovo izkoristil v svoje dobre namene.

Tovariš najprej prižge sve-

tilko. Najmanj tisoč korakov v obsegu je bilo svetlo kot ob solnčnem dnevu. Teren je bil jako primeren za kempo. V podobni črke "V" sta se združevala potoka, ali bolje povedano studenca, po imenu Sherman Creek ter Burn River. V tem prostoru je raslo par smrek; preko njih je bil pritrjen velik drog, nalašč za obsejanje plena.

Ker je polagoma deževalo, si najprej postaviva šotor, nakar izvlečeva iz avta še ostalo drobnarijo. Ko sva postlala posteljo, jo lepo z belimi rjuhami pregreva, je bolj izgledalo kot doma, ne pa v šumi.

Ob zgledju postelje si takoj uredim neko oporo, ki naj bi držala moji puški, tako da jih lahko kar leže zagrabim in sprožim v slučaju potrebe. Nato se pa zavalim na posteljo ter vse štiri od sebe stegnem. Prvič v gozdni naravi, na postelji. Nehote sem si predstavljaj, da sva s tvarišem sama na svetu. Tako sem sklenil, da pozabim za nekaj dni ves ostali svet. (To se reče, le za nekaj dni, ker s Shortyjem bi nerad živel celo življenje).

Tovariš je pa med tem zložil svojo avtomatično kuhinjsko peč ter začel kuhati kavo. Ker je kazalo, da bo še mnogo dežja padlo in je postajalo hladneje, sem se vendar izvlekel iz tente, da naredim zunaj potreben ogenj, ki naj bi naju nekoliko grel čez noč.

Med tem je Shorty skuhal jako dobro kavo. Zelo nama je teknila, kaj ti od polne niske zavžila še nič gorkoga. Sklenila sva tudi, da se za danes zadovoljiva samo s kavo, da prihraniva najin tek za jutranje medvedje šape ali srnjakove jetra.

Jaz sem kar brez skrbi zadremal, toda Shorty je skrbel za veliki ogenj poleg kempete, ter je menda celo noč čul in pazil, da nama še kempa ne zgori. Ponoči je počelo močnejše deževati, ter sva začutila, da nama tudi posteljo nekaj hladila. Ko napraviva inspekcijo, sva dognala, da sva pozabila skopati jarek krog šotora za odtok vode. Ker je pa zunaj precej lil dež, sva skopala jarek kar znotraj šotora ter ga tako uredila, da se je odtekala voda v potokček.

Močno šumenje dežja me je zazibalo v trdno spanje. V sa-

njah sem se boril z velikimi medvedi, jih seveda premagal, porezal šape, jih spekel in pojedel, kožo sem pa poslal Petru Zgagi, iz katere si je napravil kožuh ter v njem strasil New York.

Ko so pečene žape najbolj dišale, se pa prebudim. Bila je zora. Avtomatična peč je brenela. Tovariš, poleg potoka umiva posodo, znamenje, da si je že ocvrl zajtrk, ter ga tudi že pojedel. Ponoči je namreč zapadel sneg.

Shorty je imel na glavi rdeči klobuk z neobičajno velikimi krajuiki. Za Boga, si mislim, to vendar ni lovška kapa. Takoj sem uganil, zakaj ni hotel pokriti oziroma pokazati lovškega klobuka, ko sem jaz kupoval lovsko kapo. Tudi sem konstatiral, da je ta klobuk nosila še njegova stara mati, ko je bila še mlado dekle. Ko dospo v šotor s čisto posodo, z dvema brisačama čez rameni, je nudil dokaj komični prizor, tako da sem ga nehote vprašal, kje bo parada danes, ter zagotovil, da bo gotovo dobil prvo nagrado.

Ker je bila ura že devet, ga vprašam, zakaj da nisva šla že na lov?

— Zato, ker ni šel šotor s teboj, — mi odgovori. — Sicer pa še sneži in imava dovolj časa, — pristavi. — Nato mi pripravi zajtrk, jajca s slanino in kavo.

Ko to pospravim, ter se pripravim, da si ogledam nekoliko okrog šotora, me ustavi ter mi pokaže posodo, rekoč:

— Vem, da si novinec v lovu, radi tega ti povem, da je lovška postava, da se takoj po obedu pomije jedilno in kuhinjsko posodo.

Ker sem mu na vso čast zatrjeval, da nisem še v svojem življenju pomival posode, mi je oprostil, toda le za danes.

Okrog šotora je kazalo, da je tukaj mnogo jelenov. Ta prostor je tudi že več lovecem služil za šotorišče. Temu so pričali razni drogovji, na katerih so nosili srnjake ter jih obešali. Veliko jelenjih parkljev je ležalo v okolici. O kakem medvedu pa še nisem videl sledu, kljub temu, da mi je Shorty zatrjeval in pokazal, ke je pred mesecem dni videl medvedji sled.

Ker le ni hotelo nehati snežiti, se odločiva, da vseeno odideva na lov.

Jaz si takoj opašem lovski nož, zadenem karabinko ter nabašem puško. Tovariš je uredil šotor ter zavaroval ogenj. Nato jo odrineva v hribe, on za srnjaki, jaz pa za medvedi.

Ker je bilo vejevje polno snega, sem korakal bolj zadaj za tovarišem, tako da je on o tresal sneg iz vej. Pod nogami je škripal sneg, da naju je zverina lahko čula na miljo daleč. Trapala sva naprej kako uro. Meni se ni zdelo prav, da hodi divja skupaj, radi tega sem predlagal, da eden naju na kakem lepem prostoru sedi, drugi pa goni zverino proti njemu.

— Ti — sem rekel tovarišu, — imaš bolj viden lovski klobuk, Ti pojdi kako miljo naokrog in se vrni v dveh urah. Tako sva prehodila nekaj milj brez važnih dogodkov, izvzemši, da sva vsak po par strelavo oddala za bežečimi srnami, ne da bi jim kaj škodovala.

Proti mraku se vrneva vsa premočena v šotor. Jaz naložim na ogenj kljub Shortyjevu protestu, da je ogenj preblizu šotora. On pa zopet k avtomatični peči ter zopet pripravi ocvrta jajca s šepohom. Po večerji delava načrte za jutranji lov, ako bo boljše vreme. Shorty je tudi konstatiral, da dokler je tako vreme, sva kar odrezana od civilizacije, ter je škoda misliti, da bi mogla iz teh dolin z najinim avtom. Par požirkov žganja

nama okrepi živce in da korajžo.

Leževa na posteljo ter kramljava o jutranjem lovu. Tu in tam naju opozori lajanje kajotov, ki so menda prežali, kdaj jim daja srnjakov ali medvedji drob, pa so nezadovoljni odšli.

Zgodaj drugega jutra je zopet po šotoru že dišalo po cvrti slanini. Takoj se mi si mislim, da najina zaloga, kar se tiče živil, izvzemši kave, ni jako velika ter da bo na vsak način treba prinesiti kak plen, sicer bova trpela lakoto. Cvrtili jaje s slanino in slanino s cvrtimi jajci moj želodec ne bo dolgo prenašal.

Takoj po zajtrku se odpraviva zopet v hribe. Danes nekoliko bolj na levo. Shorty me še posvari, češ, sedaj greva proti zapadu. V slučaju, da se zgubim, naj jo vrežem proti vzhodu, pa bom prišel naravnost v šotor.

— O. K. — mu pravim, — samo v tem slučaju mi pridi povedat, v katero smer se gre proti vzhodu.

Dan je bil jako lep, in tople. Solnce je posušilo vse grmovje in travo. Bilo je kot pomlad. Tako lezeva počasi in previdno dalje. Skozi grmovje, kakih sto korakov pred menoj, opazim velik borovec. Podoben je bil dežniku brez strehe. Ko opazujem to nenavadno drevo, vidim, da se nekaj zanikerno kipiči ob deblu navzgor. Mirno obstojim, ter dam znamenje tudi tovarišu.

Opazujem ter vidim, kako se merčina oprijemlje štrigljave, molččih iz debla. Tako zleze v desetih minutah kakih šest čevljev visoko.

— To mora biti mladi medved, — si mislim. — Shorty ni gledal v smeri proti zverini, temveč je opazoval le mene.

Prislonim karabinko k deblu hoje, ob kateri sem stal, napnem oči ter pomerim na zver.

Puška zagrmí, da je odmevalo od vseh gora, kot kadar J. Lukežič sproži svoj "evaj-infirigir".

Zver se zvali z debla kakor bi vrgel doli vrečo krompirja.

— Ali si zadel? — me vpraša Shorty, teko proti meni.

— Da! — mu odgovorim.

— Kaj pa je bilo?

— Mislim, da mladi medved.

Medtem sva že oba pridirjala na lice mesta, kjer je ležala zver in zvijajoča se metala grozeče pogleda na naju ter stiskala z velikimi zobmi nekaj borovega lubja.

Naenkrat se pa tovariš nesumljeno zareži, tako, da so se mu videle vse škrbine v ustih. Od samega smeha se vleže ter se parkrat zavalil po tleh.

— Ha-ha-ha, medved! No firi lovci ste na vzhodu. Saj sem takoj vedel, da si greenhorn, kar se tiče lova na medvede. Nodolžnega ježa smatraš za medveda.

Jaz se seveda nekoliko izgovarjam, češ, da na stopetdeset korakov skozi grmovje nisem mogel natančno opaziti, kakšna je bila zver. Sicer je pa tudi Shorty priznal, da tako velikega ježa še ni videl v svojem življenju. In dostavil, da ježa se lahko s palico potolče brez karabinke. Merčina je tehtala od petinštirideset do petdeset funtov.

— Kaj naj narediva z živajlo? — ga vprašam. — Ali je meso zavžitno?

— Da! Toda drl in pek el si ga boš sam.

— Pa ga bom, — mu rečem. Primem merčino za nogo, ter dvignem. Ker je žival zelo bodeča, sem je moral držati precej proč od sebe. V tem položaju je pa teža petdesetih funtov jako velika za takega vrabca kot sem jaz.

— Veš kaj, Shorty, tudi jaz ne bom pek el ježeve pečenke. Tovariš se zopet zasmee ter

CERKVENA DRUŠTVA SLOVENSKE

ZUPNIJE SV. CIRILA

PRIREDE SKUPNO POD VODSTVOM

DRUŠTVA NAJSVETEJŠEGA IMENA

Silvestrov Večer

na Osmi cesti v cerkveni dvorani.

Za godbo bo skrbel orkester Lovšin in Vesel.

Začetek po blagoslovu (ob 8. uri).

VSTOPNINA 35 CENTOV

Uljudno vabijo:

DRUŠTVO KRŠČ. ŽENA IN MATER
DRUŠTVO NAJSV. IMENA
MARIJINA DRUŽBA

mi pove, da je že vnaprej vedel, da zveri ne bom nesel dve milj do kempete.

— Shorty, — mu rečem, — najbrže je ta zver tudi dotični medved, ki si ga sledil pred mesecem dni.

Iz obraza sem mu čital, da je skoraj priznal, kljub temu je pa seveda zanikal ter trdil, da je videl pravo medvedjo sled.

Žival pustiva ter greva dalje. On seveda za snjaki, jaz pa za medvedi.

Kjer sem zagledal kako skalovje, sem šel takoj tja ter ga oblezel do zadnjega kamna. Kjer so bile kake razpoke ali luknje v skalovju, sem vse natančno preiskal, ako se kaj skriva v njih. Tu in tam tudi z velikim drogom podrezam v dno razpoke, ako je bila pretemna, da bi se videlo do konca. V dveh slučajih, ko sem tako brskal po "brlogu", mi prileti črna veverica skoraj v obraz tako nepričakovano, da sem kar zaupil ter vrgel drog in puško od sebe. Dobro, da me ni tovariš slišal.

Tu in tam je Shorty tudi ustrelil na srnjaka, ki sem mu ga menda napolnil jaz z mojim ropotanjem krog skalovja. Pa ga seveda ni zadel. Tako je zopet minul dan brez zaželenih medvedjih šap in jelenjih jetre. Vsa utrjena se pod noč vrneva v šotor.

Na Shortyjevem obrazu sem čital nevoljo. Ker ga ni nič kaj veselilo kuhati, sem uganil, da zaloga živil dokaj peša. Zato mu rečem, da med časom, ko on ureja posodo, grem nekoliko v hrib, da mogoče kaj malega ustrelim, kar nama bi služilo za večerjo. Takoj je bil dobre volje. Dostavil je, naj ne ustrelim kakega "ohiškega" medveda. Za slučaj, da bi srečal nepričakovano kosmatinca, vzamem seboj obe puški. Navažno puško obesim čez ramo, karabinko pa nesem v rokah, pripravljeno za nepričakovano svidenje.

Tudi na tem pohodu nisem imel sreče. Zajec je sicer skočil pred menoj, toda predno sem vzel puško z ramen, je bil že daleč v grmovju. Ko sem pa karabinko imel na ramah, pa pridirja jako lep srnjak mimo mene ter se še za trenutek ustavi, da me natančno pogleda, kakšen lovec sem. Ko opazi, da segom nekoliko nerazumno po karabinki, jo z vso svojo histroščjo odkuri med grmovje. Med tem se je že jako stemnilo, ter sem se moral vrniti brez najmanjšega plena v kempo.

Drugo jutro sva zgodaj zajtrkovala. Skoro je bila še tema. Nebo je bilo lepo jasno ter sva se nadala, da bo jako gorak dan. V takih gorkih dneh se kosmatinec kaj rad greje ob solneu. Ker nama je bila okolica sedaj precej znana, posebno sem si jaz zapomnil skoraj vsako drevo in skalo, sva sklenila, da danes loviva dru-

gače nego sva do sedaj. Eden naju bo sedel na primernem prostoru ter čakal, kdaj kaj pridrvi mimo njega. Drugi bo pa kolovratil po šumi ter "tiril" divjačino proti sedečemu. Ta Shortyjeve ukrep sicer ni bil napačen, kar se tiče srnjakov, glede medvedov pa ne vem, ako bi bil praktičen. Zato si izberem posel gonjača. Mislim sem si pa: — Shorty naj le čaka na srnjake, ako mu slučajno kakega spodim na muho, ampak jaz bom iskal le medvedji brlog.

Ob zori sva bila že vrh hribov.

— Hej, — mi reče tovariš, — jaz grem na oni hrib na desno. Ti ga pa v obsegu par milj obkrožuj. Opoldne se snideva na prostoru, kjer bom čakal jaz, ako se prej kaj ne pripeti, da bi se po signalnih streljih poklicala.

Jaz počakam kake pol ure, da Shorty pride na svoj cilj. Nato pa pričnem patrolirati okrog hribov. Še ni minulo deset minut, ko zapazim ob bregu tri srne. Vsaj tako sem konstatiral, ker nisem gledal na roge. Eno je bila izvanredno velika. Po sinočnem sklepu ustreliva tudi srno, ker lahko dokazeva, da nama je zmanjkalo provizije, kar je po oregonskih lovskih in državnih paragrafeih dovoljeno. Jaz sem stal kot okamenel za trenutek, da me žival ne opazi, ker je jako plašna, posebno zadnje dni lova. Razdalja je bila kakih dvesto korakov. Nato dvignem previdno puško, da bi eni upihnil luč življenja.

Ko jo imam enkrat dobro na muhi, začnem vleči petelina. Vlečem in vlečem, da sem že puško izvlekel iz cilja, pa noče počiti. Pogledam puško in opazim, da sem jo imel v varnostnem položaju. Mojo molitvico so srne izkoristile v svoje dobre namene, ter jo na vso moč užgale v hrib, naravnost proti poziciji mojega tovariša. Lahko bi še nekoliko počiljal za njimi, vendar se mi je pa zdelo nevarno, da bi tovariša kaj oškrofilo. Saj itak tečejo naravnost k njemu. Da ga pa opozorim, v slučaju, da dremlje za kakim grmom, ter da ga zverjad ne pohodi, ustrelim parkrat v zrak proti hribu.

To so pa te gozdne domačinke takoj tolnačile, da ne beže v pravo smer ter jo pravočasno zavile naravnost na desno. Shorty ni niti čul njihovega drvenja skozi šumo. — Zopet ne bo jetre, — si mislim.

Trdno pa sklenem kar se tiče srnjakov, ne porabim niti naboja več, ker se ne ve kaj bo, ako srečam medveda. Stal sem na precej visokem hribočku ter imel dober razgled v okolico.

Opazim vrhove treh hribočkov, obdane s skalovjem, pri-

(Nadaljevanje na 6. strani.)

STAVKA V LOS ANGELES

Ko so v Los Angeles zastavkali vozniki ulične železnice, je družba najela stavkokaze. Med njimi in stavkarji je prišlo večkrat do vročih spopadov. Stavkarji so prevrnili par kar poulične železnice. Slika nam predloča takšen prizor.

KLOPOTAČA V LETALU

Nekdo je zbiral podatke o nenavadnih nesrečah in nezdah, katere so se zgodile v teku stoletij in katere so ostale zapisane v kakem arhivu. Ko je zbral celo kopico takih nenavadnih nezdah, je rekel, da bi se sedaj kmalu skoraj ne upal iz hiše. Navedimo nekaj čudnih nezdah, ki se zde neverjetne, pa so se vendarle zgodile.

Iz šefove sobe je tipkarica v predsobi naenkrat zaslišala močan pok. Dekle si je takoj mislilo, da se je šef ustrelil. Planila je v njegovo sobo in videla, da šef mirno stoji pri pisalni mizi. Vendar je bil tu tudi preplašen in je rekel: "Črnilnik je eksplodiral". Košček razletelega se stekla je zadel šefa v obraz in mu hudo poškodoval oko. Ali se je zgodila nesreča, ali je to kak drugačen slučaj, s tem vprašanjem se je morala pečati zavarovalnica, pri kateri je bil zavarovan šef za večjo vsoto denarja za primer nezdode. Zavarovalnica pa z vseni svojimi strokovnjaki ni mogla pojasniti čudnega primera. "Strokovnjaki" so bili končno mnenja, da je jutranje sonce, ki je pravkar z vsemi žarom svetilo na šefovo pisalno mizo, tako razgorelo črnilo, da je črnilnik eksplodiral. Toda tem "strokovnjakom" so se postavili po robu kemiki, ki so rekli, da je to nemogoče. Zavarovani uradniki si niso vedeli pomagati in so morali pač izplačati, kar je bilo treba.

Prav tako nepričakovana nesreča je pred kratkim zadela nekega delavca. Med delom mu je eksplodiralo desno umetno oko. Zaradi pretresa je mož omedlel ter bil hudo poškodovan.

Vendar se nihče ne boji, da bi mu eksplodiral črnilnik na mizi ali stekleno oko v glavi. Kaj takega se je morda samo enkrat primerilo. Samo enkrat je v zgodovini primerilo tudi to da je nekoga ubil meteor, ki je padel izpod neba. Tak meteor je pred 28 leti končal

revolucijo, ki je nastala v srednji ameriški državi Nicaragua. General Pablo Castilliano, ki je leta 1906 organiziral revolucijo proti vladni v Nicaragui, je nekega večera sedel v svojem šotoru sredi svojih vojakov. Naenkrat je z nebesnih višin priletel meteor, predrl streho šotora in ubil generala. Njegovi vojaki so bili zaradi tega tako prestrašeni, da so se tkoj vdali vladnim četam.

Amerikemu letalu Wigginsu se je nekoč zgodilo, da je sam letel 1000 m visoko, ko ga je naenkrat pičila kača klopotača. Imel je še srečo, da se ni preveč zmedel, ampak je previdno krmilil svoje letalo, da je čimprej pristal na tleh. To se je zgodilo še ob pravem času, tako, da je pravočasna zdravniška pomoč lahko preprečila smrt. Kača klopotača pa se je najbrž priključila v letalo ponoči, ko je letalo stalo zunaj. Najbrž se je grela ob topem motorju.

Nenavadna nezdoda je zadela angleškega motociklista, ki se je neke temne noči na podeželski cesti pri Sussexu zaletel v ogromno črno stvar. Ta ogromna stvar je bil slon!

Neki igralec goifa je nekoč s svojim kijem udaril po žogi, da bi jo vrgel v nasprotnikovo mrežo. Zgrešil pa je cilj in njegov kij je z vso silo priletel ob drevo. Zaradi hudega udara se je igralec ves pretresel in v hipu oslepel na eno oko. Četudi sam ni vedel, da je bolan, se je sedaj izkazalo, da je imel na očesu bolezen, ki ima za posledico slepoto, če bi se telo naenkrat hudo pretreslo. Zgodilo se je že, da je tu in tam kak človek oslepel, ko ga je kak dober prijatelj malo prehudopotapljal po hrbtu.

Naravnost zamotana pa je tale nezdoda, ki se je zgodila pred kratkim nekemu angleškemu šoferju. Šofer je pri beninskem tanku ob podeželski cesti "napajal" svoj avtomobil z bencinom. Pri tem mu je slučajno nekaj kapljic bencina brizgnilo na njegov plašč. Šofer je kmalu nato prizgal cigareto in iskrica od te cigarete je užgala tistih pra kapljic bencina na plašču. Plašč se je vnel. Prestrašeni mož je brž slekel goreči plašč in ga vrgel

za najbolj pridno delavko

je bila sjoznana v Moskvi mla da Mikičina, ki je bila zaposlena pri gradnji podulicne železnice.

Sploh tukaj v Hsikingu vsa

Glavno mesto Mandžurije je Hsiking. V mestu ima tudi japonska armada svoj glavni stan. V japonskem poslanstvu se stekajo niti diplomatskih spletk. V deželi sami pa divja upor, proti Japoncem. Od zunaj preti vojna nevarnost. Zato se v Mandžuriji zbirajo ljudje z vsega sveta. Edini evropski hotel res razkošno urejen, je hotel Jamato. Zato Azija manj budno pazi.

Ker je nebo tako jasno, so goste povabili, naj večerjajo na vrtu. Lepi avtomobili pred hotelom bi lahko stali v Nici. Gramofon navija hotelski deček Kubota. Na Japonskem je hodil v srednjo šolo in angleško govori boljše kakor marsikak mandžurski minister. Nekdo prepeva francosko pesem. Za menoj se smeje dama iz najboljših družbe. Najlepa Japonka, kar sem jih kdaj videl. Zena japonskega generalnega konzula Josizave. Obledela je po najmodernejšem kroju. Evropska došla v uniformi razlaga otrokom, kako naj se vedejo.

Ob sosednji mizi kramlja stari kitajski minister, oblečen v obleko kitajskega mandarina, z mandžurskim industrijskim ministrom Šangom, ki je po evropsko oblečen. Desno od sebe čitidim nov obraz. Pikolo mi zašepetuje, da je mož bivši častnik, ki nosi jeklen telovnik.

Lepa Francozinja A. se nekam nervozno zabava. Pravi, da piše za pariški "Paris Soir". Poleg francosčine govori glako tudi rusko. Obeduje dvakrat: prvič v hotelu Jamato, drugič v ruski kavarni. Ruske plesalke so jo večeraj popoldne spremljale v okoliško vas. Gospodje od japonskega poslanstva, ki sede pri drugi mizi, tega ne vidijo radi. Tudi oni danes obedujejo v Jamatu. Japonski poslanik je obenem vrhovni poveljnik japonske armade v Mandžuriji. Gospod Tsutsumi, gospod Tsurumi in gospod Hirano zastopajo danes tiskovni oddelek poslanstva v hotelu. Gospod Tsutsumi je še pred kratkim bil v zunanjem ministrstvu v Tokio, gospod Tsurumi je poslanikov zasebni tajnik, gospod Hirano pa govori, bere in piše japonsko, angleško, francosko in nemško. Sedaj se uči rusko. Mladi Hirano je dober tiskovni poročevalec. Meni pa se zdi, da se na skrivaj peča s špijo-nažo.

In morda je lepa Francozinja A. vendarle vohunka? Jutri se odpelje v Harbin, v rusko mesto v Mandžuriji. Japonska tajna policija to že ve. Vse je radovedno, kaj bo počela Francozinja A. v Harbinu.

Sploh tukaj v Hsikingu vsa

Sploh tukaj v Hsikingu vsa

Sploh tukaj v Hsikingu vsa

Sploh tukaj v Hsikingu vsa

Sploh tukaj v Hsikingu vsa

Sploh tukaj v Hsikingu vsa

Sploh tukaj v Hsikingu vsa

Sploh tukaj v Hsikingu vsa

Sploh tukaj v Hsikingu vsa

SNEG V CHICAGO, ILL.

je letos nenavadno zgodaj zapadel. Pred prazniki je obiskal mesto snežni vihar, ki je divjal z naglico 40 milj na uro.

GOSTJE HOTELA JAMATO

Glavno mesto Mandžurije je Hsiking. V mestu ima tudi japonska armada svoj glavni stan. V japonskem poslanstvu se stekajo niti diplomatskih spletk. V deželi sami pa divja upor, proti Japoncem. Od zunaj preti vojna nevarnost. Zato se v Mandžuriji zbirajo ljudje z vsega sveta. Edini evropski hotel res razkošno urejen, je hotel Jamato. Zato Azija manj budno pazi.

Ker je nebo tako jasno, so goste povabili, naj večerjajo na vrtu. Lepi avtomobili pred hotelom bi lahko stali v Nici. Gramofon navija hotelski deček Kubota. Na Japonskem je hodil v srednjo šolo in angleško govori boljše kakor marsikak mandžurski minister. Nekdo prepeva francosko pesem. Za menoj se smeje dama iz najboljših družbe. Najlepa Japonka, kar sem jih kdaj videl. Zena japonskega generalnega konzula Josizave. Obledela je po najmodernejšem kroju. Evropska došla v uniformi razlaga otrokom, kako naj se vedejo.

Ob sosednji mizi kramlja stari kitajski minister, oblečen v obleko kitajskega mandarina, z mandžurskim industrijskim ministrom Šangom, ki je po evropsko oblečen. Desno od sebe čitidim nov obraz. Pikolo mi zašepetuje, da je mož bivši častnik, ki nosi jeklen telovnik.

Lepa Francozinja A. se nekam nervozno zabava. Pravi, da piše za pariški "Paris Soir". Poleg francosčine govori glako tudi rusko. Obeduje dvakrat: prvič v hotelu Jamato, drugič v ruski kavarni. Ruske plesalke so jo večeraj popoldne spremljale v okoliško vas. Gospodje od japonskega poslanstva, ki sede pri drugi mizi, tega ne vidijo radi. Tudi oni danes obedujejo v Jamatu. Japonski poslanik je obenem vrhovni poveljnik japonske armade v Mandžuriji. Gospod Tsutsumi, gospod Tsurumi in gospod Hirano zastopajo danes tiskovni oddelek poslanstva v hotelu. Gospod Tsutsumi je še pred kratkim bil v zunanjem ministrstvu v Tokio, gospod Tsurumi je poslanikov zasebni tajnik, gospod Hirano pa govori, bere in piše japonsko, angleško, francosko in nemško. Sedaj se uči rusko. Mladi Hirano je dober tiskovni poročevalec. Meni pa se zdi, da se na skrivaj peča s špijo-nažo.

In morda je lepa Francozinja A. vendarle vohunka? Jutri se odpelje v Harbin, v rusko mesto v Mandžuriji. Japonska tajna policija to že ve. Vse je radovedno, kaj bo počela Francozinja A. v Harbinu.

Sploh tukaj v Hsikingu vsa

Sploh tukaj v Hsikingu vsa

Sploh tukaj v Hsikingu vsa

Sploh tukaj v Hsikingu vsa

Cena
DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIZANA
Angleško-slovensko
Berilo
ENGLISH SLOVENE READER
STANE SAMO
\$2
Naročite ga pri —
KNJIGARNA "GLAS NARODA"
216 WEST 18th STREET

ZA NAJBOLJ PRIDNO DELAVKO

je bila sjoznana v Moskvi mla da Mikičina, ki je bila zaposlena pri gradnji podulicne železnice.

Sploh tukaj v Hsikingu vsa

MED 25,000 GOBAVCI

Kakor poroča korespondenca Fides, je na vsem svetu 25,000 gobavev v oskrbi katoliških misijonarjev. 12,774 gobavev so katoliški misijonarji nastanili v 107 zavetiščih za gobave, medtem ko za druge polovico teh nesrečnikov skrbijo kar posamezne misijonske postaje. Ta posebna zavetišča za gobave so takole razdeljena: v Afriki jih je 59, v Indiji, na Ceylonu in v Birni jih je 13, v Zadnji Indiji 11, na Kitajskem 7, na Japonskem 2, v Holandski Indiji 2, v Oceaniji 9, v Ameriki 4. Največ gobavev je iz Afrike, namreč 5858 (ta številka velja le za tiste, ki so nastanjeni v misijonskih zavetiščih). V Indiji jih je 2230, v Indokini 2226, v Oceaniji 1057, na Kitajskem 980, v Ameriki 331, na Japonskem 176 in v Holandski Indiji 106.

Za misijonarje je bilo vedno veliko odlikovanje, če so smeli srečati gobave. To naziranje velja danes še mnogo bolj kakor kdaj prej. Vendar deluje med gobave doslej le kakih tisoč duhovnikov, bratov in sester. Da jih ni več, čeprav se za to službo vsi zelo potegujejo, je vzrok ta, ker ni sredstev. V misijonskem življenju je skrb za gobave stvar, ki jo je treba mihogrede opravljati. Zato morejo misijonski škofje le majhen del svojih že itak skromnih sredstev dati v ta namen. Ugotoviti je treba, da vlada podpira gobavsko zavetišče v Malokaji, kjer je deloval apostol gobavev p. Damjan in tam l. 1899 umrl, in kjer je za njim za gobave dal svoje življenje brat Dutton l. 1931. Sploh bi večja zavetišča v Indiji, Afriki in Oceaniji ne mogla shajati brez večjih podpor od strani vlad. Drugače pa je z zelo važnim zavetiščem za gobave v Seklungu na južnem Kitajskem, v katerem je 800 gobavev in katero je brez dvoma največji katoliški zavod te vrste. Ustanovil ga je l. 1917 p. Cornardy, poznejši sodrtnik p. Damijana. Tudi temu zavodu daje kitajska vlada vsako leto nekaj podpore. Toda pri slabih financah kitajske države si kitajska vlada vsako leto prizadeva, da bi podporo čimbolj zmanjšala, ne pa zvišala. Zato morajo katoliški du-

hovniki te gobavske naselbine za oskrbo svojih bolnikov vsako leto sami zbrati 7000 zlatih dolarjev. V teh razmerah ni pričakovati, da bi se to zavetišče moglo povečati, ker je z ozirom na potrebo nujna zaleva. Zato je potrebno, da se katoliški svet posebej zavzame za gobave. Ponekod so že začeli zbirati nalašč v ta namen.

Malo je bilo apostolov med gobave, ki bi bili dosegli sloves p. Damijana. Nekaterim pa je Cerkev že prisodila svetost njihovega življenja. Tako n. primer redemptorista p. Dondersu, ki je l. 1889 umrl v holandski Gvajani, ko je vse svoje življenje posvetil gobavev.

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno da kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Zadnje opomine in račune smo razposlali za Novo leto in ker bi želeli, da nam prihranite toliko nepotrebnega dela in stroškov, zato Vas prosimo, da skušate naročnino pravočasno poravnati. Pošljite jo naravnost nam ali jo pa plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so opravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.

CALIFORNIA:
San Francisco, Jacob Laushtla

COLORADO:
Pueblo, Peter Cull, A. Saffie
Walsenburg, M. J. Gayek

INDIANA:
Indianapolis, Louis Banich

ILLINOIS:
Chicago, J. Bevil, J. Lukanich
Cicero, J. Fabian (Chicago, Cicero in Illinois)
Joliet, Mary Bambich, Joseph Hra vat
La Salle, J. Spelich
Mascoutah, Frank Angustin
North Chicago, Jozse Zelene

KANSAS:
Girard, Agnes Močnik
Kansas City, Frank Žagar

MARYLAND:
Kittzmiller, Fr. Vodopivec
Steyer, J. Černe (za Penna. W. Va. in Md.)

MICHIGAN:
Detroit, Frank Stular

MINNESOTA:
Chisholm, Frank Gouze
Ely, Jos. J. Peshel
Eveleth, Louis Gouze
Gilbert, Louis Vessel
Hibbing, John Povše
Virginia, Frank Hrvatich

MONTANA:
Roundup, M. M. Panlan
Washoe, L. Champa

NEBRASKA:
Omaha, P. Broderick

NEW YORK:
Gowanda, Karl Strnisha
Little Falls, Frank Masle

OHIO:
Barberton, Frank Troha
Cleveland, Anton Bobek, Chas. Karlinger, Jacob Resnik, John Slavnik
Girard, Anton Nagode
Lorain, Louis Balant, John Kunarše
Warren, Mrs. F. Rachar
Youngstown, Anton Kikelj

OREGON:
Oregon City, Ore., J. Koblar

PENNSYLVANIA:
Ambridge, Frank Jakše
Brighton, Anton Ipavec
Claridge, Anton Jerina
Conemaugh, J. Brezovec
Export, Louis Šupančič
Farrel, Jerry Okorn
Forest City, Math Kamin
Greensburg, Frank Novak
Johnstown, John Polantz
Krayn, Ant. Tauželj
Luzerne, Frank Balloch
Manor, Frank Demshar
Midway, John Žust
Pittsburgh, J. Pogačar
Presto, F. B. Demshar
Steelton, A. Hren
Turtle Creek, Fr. Schifrer
West Newton, Joseph Jovan

WISCONSIN:
Milwaukee, West Allis, Frank Skok
Sheboygan, Joseph Kakež

WYOMING:
Rock Springs, Louis Tanchar
Diamondville, Joe Rolich

Vsak zastopnik izda potrdilo za svojo, katero je prejel. Zastopnike roje tom tople priporočamo.

UPRAVA "GLAS NARODA"

Poleg poučnih knjig, muzikalij, iger, pesmi itd., imamo v zalogi precej nabožnih knjig, predvsem

Molitvenike

v krasni vezi, importiranih iz starega kraja.

Slovenski molitveniki:	
najfinejša vez.	1.60
Zvezec nebeski, v platno	.80
fin. vez.	1.—
Vienac, najfinejša vez.	1.60
Sveta Uka	
v platno vez.	.90
v fino usnje vez.	1.50
v najfinejšo usnje vez.	1.80
v najfinejšo usnje trda vez.	1.80
Skrbi za dušo	
v platno vez.	.90
v fino usnje vez.	1.50
v najfinejšo usnje vez.	1.80
Rajski glasovi	
v platno vez.	.80
v usnje vez.	1.20
v fino usnje vez.	1.50
v najfinejšo usnje vez.	1.80
v najfinejšo usnje trda vez.	1.80
v bel celluloid vez.	1.20
Kvišku srca	
v imitirano usnje vez.	.80
v usnje vez.	.80
v fino usnje vez.	1.—
v najfinejšo usnje vez.	1.20
v najfinejšo usnje trda vez.	1.50
v bel celluloid vez.	1.20
Nebesa naš dom	
v ponarejeno	1.—
v najfinejšo usnje vez.	1.50
v najfinejšo usnje trda vez.	1.60
Hrvatski molitveniki:	
Utjahaj starosti, fin. vez.	1.—
Slava Bogu, a. mir ljudem	1.—
fin. vez.	1.50
Angleški molitveniki:	
Child's Prayerbook:	
v barvaste platnice vezano	.30
v belo kost vezano	1.10
Come Unto Me	
v platnice vezano	.30
v belo kost vezano	.35
Key of Heaven	
fin. vezano	.35
v usnje vezano	.70
v najfinejšo usnje vezano	1.20
Angleški molitveniki:	
(ZA ODRASLE)	
Key of Heaven	
v celluloid vezano	1.20
v celluloid najfinejša vez.	1.50
v fino usnje vezano	1.50
Catholic Pocket Manual:	
v fino usnje vezano	1.30
Ave Maria:	
v fino usnje vezano	1.40

KNJIGARNA "GLAS NARODA"
216 West 18th Street New York, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

H. R.

ŠESTSEDEŽNI VOZ

Izkušnja je naučila Johna, da ni tako lahko prodati star, obrabljen avto; nasprotno, to je zelo težavna, zapletena zadeva. In ker se mu je bil vtisnil živo v spomin star latinski pregovor, ki pravi, da v domovini nihče ni prerok, se je odpeljal s svojim oguljenim avtom na rivijero, kjer je bil ves navdušen za ruleto, pozneje pa v Berlin, kjer se je nastanil v hotelu sredi mesta. Na ulici je srečal slučajno Bobyja.

— Kaj pa počneš tu? — je vprašal začuden Bobby.

— Išcem kupca za šestsežni voz, — je odgovoril John melanholično.

— Glej no, glej! To je pa res čudno naključje! — je vzdihnil Bobby. — Jaz pa baš iščem avto za šest oseb. Usoda sama menda hoče, da bi si oba prihranila čas in trud. Skleniva kupčijo!

— Ne, dragi moj, — ga je prekinil John. — Nočem te opehariti. Moj šestsežni avto je stara, polomljena podrtija. Na pogled ne, nihče bi tega ne trdil, toda...

— Ah, tako torej? — se je zasmejal Bobby hvaležno in nadaljeval svojo pot.

John je pa iskal dobrodušnega in zaupljivega kupca. Zdelo se je, da bogati Schonkeding, ki ga je bil spoznal v hotelu, ne bo ušel spretno nastavljeni pasti; nastavljen mu je bil proti primerni nagradi vratar hotela.

— Tri tisoč mark, — je zahteval John odločno.

— Dva vam dam, — je ponudil Schonkeding hitro. Končno je pa le dal 2500.

Naslednjega večera sta se Bobby in John zopet srečala.

— Prodaj sem svoj voz, — se je pohvalil John zadovoljno.

— Jaz sem pa poceni kupil krasen avto, — je odgovoril Bobby. — Za malenkost: 3300 mark. Pojdi ga pogledat.

John je ogledoval za malenkost kupljeni šestsežni voz in naenkrat je vzdihnil ves iz sebe:

— Tristo kosmatih medvedov! To je vendar moj stari voz!

— Tista podrtija! — je za-

jecljal Bobby presenečeno.

— Zalibog da. Kaj ti jo je prodal Schonkeding?

— Da, Schonkeding, — je zajecel Bobby in se naslonil na steno garaže, da bi se od presenečenja ne sesedel.

Johnu se je pa oglašala vest in dejal je:

— Čuj, prijatelj, izhod vidim iz tega nerodnega položaja. Sicer pa kdove, morda bova pri tem še oba zaslužila.

In povedal je Bobbyju, kakšen načrt je zasnoval.

Potem je pa stopil k telefonu in poklical Schonkedinga:

— Gospod Schonkeding, — je dejal, — vi ste kupili od mene včeraj šestsežni voz. Na vsak način ga moram kupiti nazaj.

— To pa ne bo šlo, — je odgovoril Schonkeding suho, — voz ni v mojih rokah. — Gromska strela! — je zarohnel John, — ponavljam, da moram dobiti avto, pa naj se postavi vse na glavo.

— Hm, koliko bi pa dali zanj?

— Tri tisoč petsto mark.

— Smešno, — ga je zavrnil Schonkeding, — pet tisoč daj in mir besedi.

— Pa naj bo, — se je udal John. Zaskrpal je z zobmi in primaknil tisoč petsto.

— Poskusi hočem, — je dejal Schonkeding. Odložil je slušalko in odšel k Bobbyju.

— Čujte, včeraj ste kupili od mene šestsežni voz. Kupim ga od vas.

Bobyb je zamišljeno zmajal z glavo in molčal.

— Dam vam 3700 mark. Zasluzite še štiri stotake.

— O tem ne more biti niti govora. Štiri tisoč dajte, drugače sploh ne govorim z vami, — je odgovoril Bobby odločno.

Schonkeding je plačal štiri tisočake in zopet je imel prodan voz. Brž je sedel za volan in se vrnil v hotel, kjer je iskal Johna.

Vratar je počasi in malomarno pregledal hotelsko knjižgo, potem je pa dejal.

— Odpotoval je pred pol ure neznano kam.

Schonkeding je skočil ves iz

sebe v avto, da bi se odpeljal na centralni kolodvor. Toda avto se ni hotel premakniti.

Schonkeding je zaman napeval vse sile in klet. Čez deset minut sta odvele dve živi konjski, sili x ugasili HP k

"Mullemanovia & Co., nakup in prodaja starega železa po najvišjih cenah."

SMRTI ROBINZONOV ZARADI ŽEJE

V zadnjih dneh se je dokončno posrečilo pojasniti skrivnostno najdbo dveh človeških trupel na galapaškem otoku Marcheni. Robinson dr. Ritter, ki živi s svojo prijateljico v teh krajih, je namreč pisal pismo, v katerem sporoča, da je še vedno na otoku Floreani.

Mrtveca, ki so ju našli na Marcheni blizu Charlesovega otoka, pa sta moška, in sicer Nemo Lorenz, bivši pribočnik "kraljice" Galapaškega otočja baronice Wagnerjeve, ter Norvežan Nuggerrud. Slednji je živel na otočju Santa Cruz ter se je preživljal kot brodnik na Galapaških otokih. Imel je majhen motorni čoln, s katerim je oskrboval promet med štirimi otoki. To otočje leži raztreseno po Južnem morju, posamezni njegovi členi so do 90 morskih milj narazen.

Dr. Ritter poroča, da je hotela baronica Wagnerjeva na Floreani zgraditi hotel. Načrt pa se ni posrečil. Zaradi tega si je poiskala novega družabnika v osebi nekoga Philippsona in se je z njim podala drugam. Lorenz, ki je bil baronici nekaj časa edina moška opora v teh krajih, pa je ostal kjer je bil ter se je odločil za povratek v domovino. Nekega dne sta sedla Lorenz in Nuggerrud v motorko. Med vožnjo pa je zašel motorni čoln v deroč tok, ki je vrget motorko pri otoku Marcheni na suho. Na tem otoku sta Lorenz in Nuggerrud umrli od velike žeje.

Medtem pa je dosegla Galapaške otoke tudi odprava iz Ekuadora, ki se je pripeljala z ladjo "San Cristobal". Otočani so povedali mornarjem,

Novoletni sklep: Zdravje in veselje!

Veselite gre z zdravjem. Vselej je najboljši novoletni sklep, storiti nekaj za vaše zdravje. Tukaj je naš nasvet. Vzemite

TRINERJEVO GRENKO VINO

In pomagalo vam bo k dobremu zdravju, imeli boste obilo energije, zdravja, teka, dobro prebavo, čiste kože. To znamenljivo zdravilo vas oprosti zaprtja, plinov, neprebrave, glavobola, splošne oslabelosti. Spal boste mirno in boste polni življenja od jutra do noči. Pri vseh lekarnarjih, des. Triner Corp., 1333 S. Ashland Ave., Chicago, Ill. Srečno novo leto!

(Adv.)

da se mudi baronica Wagnerjeva najbrže na otoku Santa Maria. V njenem spremstvu je tudi Philippson. Iz vseh izjav, ki so jih dali domačini mornarjem je videti, da je nastal med Lorenzom in Philippsonom spor zaradi Wagnerjeve. Prepričan se je končal s tem, da sta šla vsak svojo pot in "kraljice" Galapaškega otočja se je pridružila novemu pustoloven, ker se je družba starega prijatelja že naveličala.

ZLATI ZAKLAD IŠČEJO

Vsa Južna Amerika se zani-ma za prizadevanje urugvaj-ske ekspedicije, katere je odpotovala na urugvajsko obalo, da tam v bližini mesta Colonia poišče zlati zaklad, katerega so tamkaj pred 200 leti na skrivnem zakopali morskimi roparji. Urugvajski major Benigno Caranbula je po golem naključju dobil v roke neke stare listine in načrte, kateri so nekdaj bili last slovitega morskega roparja Viktorja Molina. Ta morski ropar je s svojimi ladjanji v 18. stoletju plenil po morju in oplenił mnogo ladij.

Na listinah, katere ima v rokah major Caranbula, je zapisano, da je morski tolovaj Molina zajel angleško trgovsko ladjo, katere je vozila iz Evrope v Peru. Ladja je imela seboj ogromno bogastvo, katero je po sedanjim cenitvi bilo vredno več milijonov dolarjev. Tega zlatega bogastva so se z ladjo vred polastili morskimi roparji in ga odpeljali v svoja skrivališča. Angleži so mobilizirali svoje ladje in so skušali morskimi roparjem odvzeti ta ogromni plen. Toda Molina je bil previden in je svoj zlati zaklad zakopal najbrže pri Coloniji, kamor se je skrnil pred angleškimi zasledovalci. Angleži so kljub temu venomer skušali dobiti nazaj ta zaklad, a se jim nikoli ni posrečilo. L. 1883. so vnovič organizirali veliko ekspedicijo, ki naj bi poiskala, kam je pred 200 leti Molina zakopal njihovo zlato. Toda tudi ta ekspedicija ni imela sreče. Kako ogromen je ta zaklad, je razvidno iz tega, da je samo zlata v tem zakladu 30 polnih sodčkov.

Kar se ni posrečilo Angležem, to se morda posreči urugvajskemu majorju, kateri je bil tako srečen da je našel roparjeve listine, katere baje točno označujejo skrivališče. Major Caranbula je v spremstvu več inženjerjev že odpotoval v Colonijo, da dvignejo zaklad. Baje so imeli že nekaj uspeha. Posrečilo se jim je namreč najti nekaj starinskega orodja, s katerim so Molinovi tolovajski tovariši zakopavali svoj plen.

"GLAS NARODA" zopet pošiljamo v domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. Naročnina za stari kraj stane \$7. V Italijo lista ne pošiljamo.

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

249

— Pa se vendar ne bomo dali pometati v morje. Angleže moramo potisniti nazaj.

— Počakajte še!

— Poveljnik, če ne začno naši napadati, prodoro Angleži do naših štirih topov in jih zabijejo ali pa vržejo v morje.

Kapitan se je zasmejal.

— Vaš mir bi me moral pomiriti, — je nadaljeval Roger, — in vendar je jasno...

— Kaj me briga, kaj je jasno, — ga je prebil kapitan. Prijel je viteza za ramo, ga obrnil in mu pokazal z roko na angleško ladjo.

— Kaj vidite tam? — je vprašal.

In ker Roger ni takoj odgovoril je nadaljeval:

— Kaj ne vidite, da se kavlji nekam sumljivo napenjajo?

— Res je, — je pritrdil vitez.

In res je kazalo, da vleče angleška ladja francosko.

— Pošljite takoj štiri s sekirami oborožene moše, naj se prebijejo skozi sovražne vrste in presekaajo te kavlje.

Roger je takoj izpolnil povelje.

Toda kmalu se je kapitanova hladnokrvnost umaknila vznemirjenju.

Po brezuspešnih poskusih se je vračal Roger samo z dvema mornarjema.

— Gromska strela! — je vzdihnil kapitan.

— Kaj ne vidite, da se angleška ladja potaplja?

Te besede so pojasnile vitezu vse. Zdalj je vedel, kaj je napolnilo krmarja na sovražno ladjo. Toda za razmišljanje ni bilo časa.

— Tristo vragov! — je vzdihnil kapitan in pograbil sekiro, — kaj ne vidite, da se sovražna ladja potaplja in da nas potegne za seboj, če ne presekamo kavljev.

To je bil najboljši način, kako najhitreje ločiti "Foudroyanta" od potapljaajoče se angleške ladje.

Vse mu je šlo gladko od rok. Ko se je pa vrnil na krov, je zamahnil s sekiro in srdito zakričal.

"Foudroyant" je bil še vedno zvezan s potapljaajočo se ladjo. Kletvica mu je zamrla na ustih.

Bliskovito je skočil h kavljem in začel na vso moč udarjati po robu krova potapljaajoče se ladje.

In tako so se slišali nekaj časa samo udarci ostre sekire, kletvice starega Mathieuja in bodrilni kapitanovi klici.

Roger je pa zadrževal ta čas s svojimi vojak Angleži, da niso mogli nazaj na svojo ladjo.

Tisti hip je videl v duhu vse svoje življenje. Spomin na Henrika je vzbudil v njem vse nade, strah in pogum.

Kar se mu je ustavil pogled na sovražni ladji, k. se je z robom krova že dotikala valov.

— Izgubljeni smo! — je vzdihnil obupno.

In res je bila nevarnost že velika. Celo krmarju je za hip omahnila roka, v kateri je vihal sekiro. Toda takoj so se mišice na nji zopet napele in začeli so se novi krepki udarci.

Kar je močno zabreščalo. Kavlji so popustili in angleška ladja se je začela hitro potapljati.

"Foudroyant" je bil rešen.

Mogočen "hurra!" se je razlegel kot na povelje iz ust vseh Francozov.

Kapitan je pa zaklical na ves glas:

— Zdalj pa le po njih! Ne prizanašajte nikomur!

In zmage pijani Francozi so planili na četo sovražnikov, ujetih na francoski ladji.

Krvavo klanje je kmalu pokrilo krov s trupli. V besneči bojni vihri so mnogi izgubili življenje.

Toda v hipu, ko je bojna vihra že pojemala, se je začel obupen krik od strani, kjer se je bila potopila sovražna ladja.

Kričal je stari Mathieu. Nesrečnež, ki so o njem tovariši mislili, da je imel čas rešiti se na svojo ladjo, je bil ostal na francoski. In zdaj je visel vrh jambora, ki je še vedno štrlel iz vode, in videl je, kako se francoska ladja hitro oddaljuje od njega.

Na "Foudroyantu" so slišali njegove krike. Takoj so spustili na morje čoln, da bi mu pomogli na pomoč.

Toda vse to je zahtevalo precej časa, a "Foudroyant" se je oddaljeval in vršič jambora angleške ladje se je pogrezal v valove...

Stari Mathieu se je že boril z valovi. Toda njegov boj ni mogel dolgo trajati, kajti mož je bil že prej izčrpal svoje sile.

Kar je skočil Roger na rob krova in se po-

gnal v valove, da bi priskočil na pomoč krmarju, predno bi ga dosegel čoln.

Molče so obstali mornarji na ladji, in vsi so zrlji za pogumnim, požrtvovalnim vitezom, kako se bori z valovi in napenja vse sile, da priskoči nesrečnežu na pomoč.

— Končno!... Še trije, štirje zamahi z roko in dosegel je nesrečnega krmarja.

— K meni! — je zaklical obupano in že je prijel krmarja za grlo. Vitezov krik je vzpodbudil vse moštvo na krovu. En sam klic je zatonel iz vseh ust.

Toda v naslednjem hipu so se zopet začeli obupni klici.

Kazalo je, da tudi Roger nima toliko moči, da bi se mogel dolgo boriti z valovi. A boriti se je moral za dva.

Čoln je sicer že plul od ladje, toda ta čas sta bili že obe glavi na tem, da zdaj zdaj izgineta v valovih.

Mornarjem na ladji je zastala sapa, dočim je esem mož na vso moč veslalo proti kraju, kjer sta se krmar in vitez že potapljala.

Slednjič so vsi radostno vzdiknili. Štiri o mahujoče roke so se bile oprile roba čolna.

Vitez in krmarja so potegnili v čoln in položili na dno. Dva moža sta takoj sedla k njima in ju začela masirati, dočim so drugi na vso moč veslali proti ladji.

Tam so pripravili junakoma svečan sprejem. Posadka rešilnega čolna ju je skoraj na rokah prinesla na krov, kjer ju je poveljnik radostno objel in poljubil.

In radosti ni bilo konca ne kraja. Še bolj so se pa vsi veselili, ko si je stari Mathieu slednjič opomogel od izčrpanosti in razburjenja, odpel okrog pasu ovit kos rdečega blaga in ga podal vitezu.

Bila je zastava s potopljenega sovražne ladje, ki jo je bil krmar strgal z jambora, ko se je leta že pogrezal v valove.

— Vzemite, — je dejal solznih oči svojemu rešitelju, — v spomin na današnji boj ter rešitev mojega in svojega življenja.

In zopet so zaorili radostni klici.

Zmagovita ladja je ta čas že plula proti pristanišču; veter je bil ugoden in tako je naglo rezala valove.

Danilo se je že, ko je 21 topovskih strelcev pozdravilo kopno. Pristaniški topovi so takoj zagrmeli v odgovor in pozdrav. Potem so pa zavihrale na vseh ladjah poveljniške zastave.

Zmago francoske ladje so proslavili še istega dne na vseh ladjah v pristanišču.

Viteza je čakalo v pristanišču veliko preseenečenja.

Komaj je bil izkreal, je prejel markiz de Lafayette od Washingtona poročilo o drznem načrtu, ki naj bi mu ga Lafayette pomagal uresničiti ga.

Sestaviti je hotel zbor iz ameriških fantov iz okolice Zelenih gora, da bi z njim od strani napadel Angleže.

Ta zbor naj bi bil setavljen v Vermontu in naj bi odkorakal do države Massachusetts Washingtonovim četam naproti.

Šlo je za drzen korak, ki pa naj bi izdatno pomogel k zmagi.

— Če imate pri rokah spretne in pogumnega častnika, — je pisal Washington, — ki se lahko zanesete nanj, ga kar pošljite z močno četo k Vermontu.

(Dalje prihodnjič.)

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna
"Glas Naroda"

SLOVENSKO-AMERIKANSKI

KOLEBAR

ZA LETO 1935

160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA, SLIK, POUKA
IN NASVETOV JE VREDNO ZA VSAKEGA

50 CENTOV

Naročite ga danes.

Slovenic Publishing Company

216 West 18th Street

New York, N. Y.

GORA LEZE...

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

56

— Tako, tako? — jeclja Purčler, napol se zbudivši iz hude jeze. — Kaj takega se podstopiš proti svojemu gospodarju? Pazi se! S tem bom obračunal, kadar bo čas za to! — Pograbl klobuk in zavpije ženi čez ramo: — Sedaj pa moreš čakati na mene! Dolgo! — Purčler drgne bolečo roko, gre iz sebo in žaloputne vrata za seboj.

Molče si stojita Matej in Karolina nasproti. Nikdo se ne gane. Mateju ni bilo treba govoriti; bolest, ki se je zagrebla okoli njegovih ustnic in vroč sijaj njegovih oči ji je povedal tudi brez besed, kaj je trpel in kaj je čutil do nje.

— Matej! Za Kriščevo voljo! — vzdihne in ga prestrašena pogleda.

Matej prikimava.

— Da, Karolina! Rad sem te imel, odkar se spominjam!

— Jezus! — Obraz si zakrije z rokami.

Tako stojita molče.

Nato pravi Matej:

— Kaj ne, Karolina, sedaj izprevidiš, da ne morem več ostati?

— Da, Matej! — Roke ji omahnejo. — Sedaj moraš proč!

— Za vedno!

— Da, Matej! Za vedno!

S težavo ji ponudi roko.

Njeni prsti so mrzli in se tresejo.

— Pozdravi svoje dobre ljudi doma!

— Hvala lepa! — Pohere klobuk, ki mu je padel na tla in gre iz sobe.

Ko se vrata zapro, se Karolina z obema rokama prime za prsi. Začutila je zmoto svojega življenja in spoznala srečo, mimo katere je slopo korakala. To spoznanje postane v njej orldko hrepenenje. Z veseljem je to občutila in vendar s strahom, ki jo je skoro pripravil ob razumu. Tesno sklence roke, se zlekne na kolena in stoka v bojazni:

— Gospod Bog! Varuj me pred grehom! — Ležeč na tleh, zakoplje obraz v svoje roke.

Ko se trudna in zlomljena dvigne, zasliši iz sobe otrokov jok. Omahovaje gre v temno sobo in se oklene otroka, kot potapljač rešitve. Sprva se otrok prestraši, toda mati ga kmalu pomiri.

— Prosim, mama, — jo prosi z zaspanim glasom. — Zaspaj mi kaj!

— Da, srček moj! — zasepeče mati in prične peti.

Toda pesmi ne more peti do konca. Tresoca se potisne obraz v blazine.

Iz izbe pod spalnico se sliši odmev korakov, ki hodijo počasi sem ter tja. Tam je bila izba, v kateri je stanoval Matej. Pri plapolajočem plamenu sveče hodi med omaro in skrinjo ter pospravlja svoje stvari, katere je pred petimi meseci prinesel v Purčlerjevo hišo. Ko je gotov, pomete izbo in nihne luč. Ker ni hotel vzeti Purčlerjevega voza, položi skrinjo na ramo. Nikdo ga ne vidi, ko gre iz hiše. Zmaja na cesti postoji ter pogleda navzgor proti temnim oknom.

Noč je bila mlačna. Sano, kadar je veter kaj ostreje priplaval po poboju navzdol, je bilo mogoče čuti hladni dih zime, ki je še vedno bila zagrizena v vrzeli pečine. Naraščajoči potoki šume in na nebu blešče brezštevilne zvezde.

Ko postaja pot strmejša, se mora Matej na vsakih sto korakov odpočiti. V bližini doma je vodila steza po krajih, kjer je še ležal sneg. Okoli njegovih robov je žuborela voda. Z višine poboja je prihajal rdeč sijaj.

— Delajo pri luči! — mrmra Matej. — Ko gre hitrejših korakov dalje, pride do široke razpoke, ki je pretrgala stezo. Preteklo nedeljo te razpoke še ni videl. — Sedaj pa hrib hitro dela! — Medtem ko gre Matej okoli razpoke, z veliko skrbjo gleda jasno nebo, ki je obetalo solnčni dan. — Jutri bo dovolj vode in težki časi za očeta!

V bližini očtve hiše, ki je črno odsevala od razsvetljenega vrta, mu udari nasproti glas:

— Fant! Ali si ti?

— Da, oče!

— Čast in hvala Bogu!

Stari pride po razorani zemlji in radovedno vpraša sina:

— Zakaj pa si prinesel skrinjo s seboj?

— Nikdo ne more vedeti, kako dolgo ostanem.

— Čim dalje, tem boljše! Čakaj, da ti pomagam.

In oba neseta skrinjo na dvorišče.

— Kje pa sta mati in sestra?

— Tam-le ob meji zatikujeta vitre.

— Mati naj gredo spat. Takoj bom prišel. Kako pa je drugače?

— Grdo razsaja hrib! Pridi sem, ti takoj nekaj pokažem.

— Mihel pograbi sina za roko in ga pelje v vežo. — Tukaj se postavi k steni! — pravi s tresočim glasom. — Ter pogledi obode pri vratih proti skledju.

— Ali kaj opaziš? — vpraša žalostno Mihel.

— Za spoznaj stoji robovi malo narazen.

— Kaj ne? Že večeraj sem opazil, da gre hiša na druga stran, skedenj pa na to. Eno mora stati postrani! Hiša, misliš?

— Bog obvaruj! Skedenj seveda! Taka majhna lesena stavba se kmalu nagne. Nikar si ne delajte preveč ektrbi, oče! Tak skedenj lahko kmalu zopet postavimo. Pojdiva, pogledajva še gori k materi! Ali otroci že spe?

— Da, hvala Bogu! — Gresta na vrt, kjer so bile tri baklje privezane na drevesih. Vrona je bila na dolnji strani ograje ter je med kole vpletovale vitre, katere ji je podajala mati.

— Katica, pogledaj sem! — zakliče Mihel. — Naš fant je tukaj!

Mati Katica gre počasi njima naproti. Ko pri sijaju baklje vidi obraz svojega sina, se prestraši.

(Dalje prihodnjič!)

SE ENA PREISKAVA

Levi na sliki je senator Borah iz Idaho, ki je očital zvezni r. l. in administraciji, da sramotno razsipa denar. Vršila se bo natančna preiskava, katero bo vodil Dallas Dort (desni na sliki)

LOV NA MEDVEDE V OREGONU

(Nadaljevanje s 3. strani)

mernim za medvedje brlog. Sklenem, da jih preiščem. Skalovje je segalo kakih dvesto čevljev v premeru z različnimi razpokami in primernimi luknjami za skrivališče zverjadi. Skrbno in previdno, skoraj neslišno, počasi obkrožam skalovje ter opazujem, al bi se za kako skalo ob solnem grela medvedja merina. Tako sem obkrožil skalovje bližje in bližje najmanj desetkrat. Prepričan sem se, da če je tu na kvartirju medved, mora imeti vse udobnosti, ki mu jih tudi narava, kajti gotovo je še spal. Sklenem da preštrfim vsa njegova stanovanja ter ga aritiram živega ali mrtvega. (Šape za mene, koža za Petra Zgaga, to mi mora delati čast v lovski zgodovini).

Skalovje je imelo velike nedosegljive razpoke. Ena stran je stala proti solnem, druga pa je bila zelo temna, kamor solnce ni nikoli pošiljalo svojih žarkov.

Najprej poiščem solneno stran. Tu je bilo videti skoro vsako luknjo in razpoko do dna. S to stranjo sem bil gotov, da sem zmagovalec brez boja. Nato se pa podam na drugo, temno stran. Ker je skalovje tvorilo nekaj polukrog, sem najprej previdno preiskal obe, levo in desno stran, tako da me sovražnik ne napade iznenada od strani. Nato se previdno bližam najbolj temni sredini polkroga. Lovski nož sem nekoliko predse zvelel, da bi bil bolj pripravljen za slučaj boja. Puško vedno pripravljeno na napad, sem počasi skoraj brez dila škilil v vsako razpoko. Tako pridem do razpoke v obliki zagazde. Pri vrhu je bila široka kake tri čevlje, nižje se je pa izoževala. Pomaknem se nekoliko bližje, da bi konstatiral kam drži razpoka in kako dolga je.

— Za pet ran božjih — ali me oči goljufajo, ali je res? — Deset čevljev daleč v brlogu zapazim kosmatinec, ležečega na velikem kupu nanesenih klinec in vej. Merina leži na desni strani proti kenu luknje, glavo ima pa nazaj obrnjeno proti vходу. Natančno opazim njegov nos in gobec. Leži popolnoma naprmično.

Spreleti me mrzlca. Počasi stopim korak nazaj. Nastavim karabinko, da bi ga ustrelil kar spečega, vendar si mislim, da v takih slučajih je potrebno nekoliko premisleka in mirne krvi. Saj bi ga mogoče že zgrešil, če bi kar takoj poknil vanj ali ga pa samo poškočoval. Tedaj bi se lahko zgodilo, kot se je po zatrdilu našega nadjagrn barbertonskih lovec nekemu kmetu v loških gozdovih, ki je

CE STE NAMENJENI V
JUGOSLAVIJO
POTUJE POPOLNOMA UDOBNO PREKO HAVRE NA OGROMNIH
FRENCH LINE EKSPRESNIH PARNIKIH:

"ILE de FRANCE" "PARIS"
29 DEC. — 19. JAN. 9. MARCA — 20. MARCA
HITRA VOŽNJA — IZBORNA POSTREŽBA — KRASNE KABINE
V TREH TEM LAZIRIH ZA DVE IN ŠTIRI OSOBE
Svetovno slavna francoska kuhinja. — Brezplačno vino z obedi.
VAŠA PRILJAGA POTUJE Z VAMI DO CILJA
Za nadaljnja navodila in karte pišite na —
SLOVENIC PUBLISHING CO. **LEO ZAKRAJSEK**
TRAVEL BUREAU GENERAL TRAVEL SERVICE, Inc.
216 West 18th St., New York City 302 East 72nd St., New York City

French Line

s sekuro ranil merino, naker je medved baje v jezi zgratal bližjo smerko, iz katere bi se sač iztesal "petaka" ter jo uvil kot trto.

— Nak — si mislim, — kar tjavendan ne streljam v tako kritičnem času. Tudi bi Janko v Barbertonu imel veliko zabave z menoj, češ, vsak otrok bi ustrelil spečega medveda. Zato sklenem, da živali ne ustrelim speče, temveč da jo najprej "zbrilham". Mislim sem tudi, da bi Shortyja poklical na pomoč. Toda, da bi tukaj kričal, se ne spodobi. Da bi ga šel po klient, bi mi zver med tem časom lahko voščila lahko noč.

Sklenem, da merino zdramim in jo napadem izven brloga po pravem jagrovskem načinu. — Daj mu priliko. — Pri duši mi je bilo jako tesno. Skoraj bi raje videl, da bi ga ne bil našel. Ampak, korajža velja, si mislim.

Kako naj ga zdramim? — Ali naj ustrelim v zvok? V tem slučaju se prikrajšam za na boj. En naboj mi pa lahko reši zdravo kožo v takih slučajih.

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezi

s velikimi stroški. Mnogo jih je, ki so radi ali

bih razmer tako priza

deti, da so nas naprosili

da jih počakamo, saj

naj pa oni, katerim je

mogoče poravnajo na

ročnino točno.

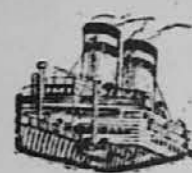
Oprava "G N"

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

29. decembra:
Ile de France v Havre
2. januarja:
Aquitania v Cherbourg
3. januarja:
Manhattan v Havre
4. januarja:
Europa v Bremen
5. januarja:
Lafayette v Havre
Rex v Genoa
9. januarja:
Majestic v Cherbourg
11. januarja:
Bremen v Bremen
12. januarja:
Champlain v Havre
Vulcania v Trst
16. januarja:
Washington v Havre

18. januarja:
Olympic v Cherbourg
19. januarja:
Ile de France v Havre
Conte di Savoia v Genoa
25. januarja:
Kurpa v Bremen
Belongaria v Cherbourg
26. januarja:
Lafayette v Havre
Manhattan v Havre
2. februarja:
Champlain v Havre
Rex v Genoa
6. februarja:
Olympic v Cherbourg
9. februarja:
Bremen v Bremen
Ile de France v Havre
13. februarja:
Conte di Savoia v Genoa
14. februarja:
Washington v Havre
15. februarja:
Belongaria v Cherbourg
21. februarja:
Sicilia v Trst
22. februarja:
Europa v Bremen
Olympic v Cherbourg
23. februarja:
Champlain v Havre
Vulcania v Trst
27. februarja:
Manhattan v Havre
Rex v Genoa

Ta GLOBUS

kaže v pravem razmerju vodovje in suho zemljo. Na njem so vse izpremembe, ki so posledica zadnjih razkritij. Ta globus bo odgovoril na vsako zemljepisno vprašanje, bodisi odraslim, bodisi učeči se mladini. S tem globusom vam je pri rokah svet vzgoje in zabave.

KRASNO BARVAN

TRPEŽNO IZDELAN

V premeru meri globus 6 inčev. — Visok je 10 inčev.

MODERN VZOREC

KRASEN PREDMET, KI JE KULTURNE VREDNOSTI ZA VSAK DOM

CENA S POŠTNINO VRED

\$2.50

ONI, KI IMAJO PLAČANO NAROČNINO ZA

"GLAS NARODA", OZIROMA SE NAROČE.

GA DOBE ZA —

\$1.75

"GLAS NARODA"

Come on!

Vlečem, vlečem, — precej močno sem moral poprijemati.

Ko privlečem dovolj blizu iz teme, vidim, da sem privlekel sop nekeke plavčorne zelo tenke trave, ki so jo menda večerice nanesle za zimsko spanje. Veliki kup se je v moji domisljiji izpremenil v medveda.

Ves prestrašen sem sklenil, da takoj končam lov na medvede za letošnjo sezono ter

prisegel pri vseh gozdnih strahovih, da se pridem prihodnje leto masčevat nad kosmatinec.

Ko se vrnem na Shortyjev dom, sva skupno s tovaršem ponižno poslušala par litanij Shortyjeve soproge. V stanovanju sem dobil brzogaj, v katerem me moj "gospodar" poziva, naj se takoj z aeroplanom vrnem v Boulder City, Nevada, in — seveda — b-r-e-z m-e-e-a-d-v-e-e-d-a.

ALI STE ŽE NAROČILI SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR ZA 1935? — STANE 50 CENTOV. — NAROČITE GA ŠE DANES